

Liahona

**Samholdet i
arbeidet med å
frelse sjeler, s. 14**

**Hva jeg lærte av
depresjonen, s. 26**

**3 velsignelser ved
sømmelighet, s. 36**

**5 måter ungdom gjør
slektshistorie på, s. 58**

*“En god hustru –
hvem finner henne?
Langt mer enn perler
er hun verd.”*

Ordspråkene 31:10

BUDSKAP

- 4 Budskap fra Det første presidentskap: Troens bønn**
Av president Henry B. Eyring
- 7 Besøkende lærerinnens budskap: Jesu Kristi guddommelige misjon: Livets brød**

HOVEDARTIKLER

- 14 Misjonærarbeid, slektshistorie og tempelarbeid**
Av eldste David A. Bednar
Å forkynne evangeliet og søke etter våre avdøde går hånd i hånd.
- 20 Hjemmet - lærdommens hjerte**
Det vi lærer hjemme, tar vi med oss resten av livet og inn i evigheten.
- 26 Opp til overflaten igjen**
Av Jon Warner
Selv om jeg følte meg begravet i bølger av depresjon og angst, holdt Gud meg flytende og i bevegelse mot mitt lovede land.
- 28 Pionerer i alle land: Omvendelse til evangeliet og endring i Chile**
Av Néstor Curbelo
I dag er nesten 1 av 30 chilenerne medlem av Kirken.
- 36 Mot til å velge sømmelighet**
Av Carol F. McConkie
Hva er læresetningene om og vel-signelsene ved sømmelighet?

AVDELINGER

- 8 Tjeneste i Kirken: Takk, bror Jay**
Av Kristine Purcell
- 9 Profeter i Det gamle testamente: Jeremia**
- 10 Vi taler om Kristus: Jadekålen**
Av Ellen C. Jensen
- 12 Vårt hjem, vår familie: Lizochkas hjerte**
Av Marina Petrova
- 40 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 80 Til vi ses igjen: Bedrag**
Av eldste M. Russell Ballard
Satan bruker kunstige lokkemidler – omtrent som en fluefisker – til å trekke oss inn.

OMSLAGSSIDEN

Forsiden: Foto: Leslie Nilsson.
Annen omslagsside: Fotoillustrasjon av Matthew Reir.

44

44 Vi må forsvare det vi tror på

Unge voksne forteller hvordan de frimodig har forsvart sin tro.

48 Evangeliet i mitt liv: Mitt sammenflettede vitnesbyrd

Av Ivy Noche

Det å ikke ha et vitnesbyrd om Mormons bok fikk meg til å stille spørsmål ved min tro på Kirken.

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret.
Tips: Når passer det å utføre tjeneste?

58

50 Fri vilje eller handlefrihet?

Av Michael R. Morris

Min venn hadde diskvalifisert seg fra misjonærtjeneste. Ville jeg stå fritt til å velge en misjon?

52 Spørsmål og svar

Jeg prøver å kontrollere mine tanker, men det er så mange fristelser. Hvordan kan jeg ha renere tanker?

54 Hvordan stille spørsmål av betydning

Av David A. Edwards

Lær å stille den type spørsmål som vil hjelpe andre å lære evangeliet bedre.

57 Hvordan finne styrke og fremgang

Av eldste Jeffrey R. Holland

Vi kan oppleve trygghet, fremgang og lykke ved å følge Jesus Kristus.

58 Slektshistorie – jeg gjør det

Disse ungdommene fant noen uventede velsignelser ved å gjøre slektshistorie.

61 Plakat: Finn dem, finn deg selv

62 Motstand mot min misjon

Av Alcenir de Souza

Merkelige ting begynte å skje da jeg forberedte meg til å reise på misjon.

64 Lær mer om hva som er i vente

Av Cathrine Apelsest-Aanensen

Livet som heltidsmisjonær er annerledes. Ungdom i Oslo anvendte en dag til å forberede seg på overgangen.

78

66 Utfør tjeneste nå for å tjene senere

Av Miche Barbosa

Hvorfor bestemte Mórmon seg for å hjelpe til med å rengjøre kirken istedenfor å spille futsal med vennene sine?

68 Mathilde gjør seg klar for Unge Kvinner

Av Jenn Wilks

Finn ut hvordan det vil bli i Unge kvinner!

70 Musikk: Nå skinner vi

Av Jan Pinborough og

Janice Kapp Perry

71 Et spesielt vitne: Hvordan kan jeg hjelpe med slektshistorie?

Av eldste Quentin L. Cook

72 Bring Primær hjem: "Familien – En erklæring til verden" kom fra Gud for å hjelpe min familie

Av Erin Sanderson og Jean Bingham

74 Venner over hele verden: Jeg er Bárbara fra Chile

Av Amie Jane Leavitt

76 Vår side

77 Se opp

Av eldste Adrián Ochoa

Vi hadde gått oss vill i regnet, og hestene våre løp sin vei.

78 For små barn: En familie på lag

Av Sheralee Hardy

OKTOBER 2014 ÅRG. 78 NR. 10
LIAHONA 10990 170

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Rådgivere: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden,
Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Administrerende direktør: David T. Warner

Director of Family and Member Support:

Vincent A. Vaughn

Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: R. Val Johnson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonsassistent: Lisa C. López

Tekst og redigering: Brittany Beattie, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene
Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally
Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M.
Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design Team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjonsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Forhåndstrykk: Jeff L. Martin

Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick

Øversettelse: Statsautorisert translator Petter Svanevik

Distribusjonssjef: Stephen R. Christiansen

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige,
Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller

adresseforandring vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,

USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett:

liahona.lds.org.

*Liahona*s lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 13

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass»
eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatiske,
tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, filipinsk, finsk,
fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk,
japansk, kiribatisk, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallisk,
mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk,
slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai, tongansk,
ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de
forskjellige språkområder.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt.

Trykt i USA.

Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til ikke-
kommersielt bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan
ikke kopieres hvis det er påført anmerking om at kopiering ikke
er tillatt. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA:
e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2014 Vol. 78 No. 10. LIAHONA (USPS 311)
Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a
recent issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be
taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address
changes to Distribution Services, Church Magazines,
P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideer til familiens hjemmeaften

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her er to eksempler.

“Slekthistorie – jeg gjør det”, side 58:

Ha en aktivitet om dagbokskrivning! Oppfordre familiemedlemmene til å skrive ned alt om sitt liv – et flere år gammelt minne eller noe som har skjedd den dagen. Hjelp familien å forstå at det finnes mange måter å skrive dagbok på. De kan skrive (for hånd eller på PC) eller tegne sin dagbokoppføring, eller de kan gjøre opptak av at de forteller en historie. Oppfordre familien til å fortsette å skrive ofte i dagbøkene sine.

“Lær mer om hva som er i vente,”

side 64: Vurder å ha en aktivitet om misjonsforberedelse slik menigheten i Norge gjorde. Hvordan kan du undervise i de samme tingene som de gjorde – for eksempel hvordan man innleder samtaler om evangeliet eller hvordan man stryker en hvit skjorte – eller du kan fokusere på andre ferdigheter du tror dine familiemedlemmer vil ha nytte av på misjonsmarken.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Arbeidet med å frelse sjeler, 14, 20, 54, 58, 62, 64

Bønn, 4, 40

Chile, 28, 74

Depresjon, 26, 42

Familie, 12, 20, 61, 72, 78

Faste, 4

Foreldreansvar, 44

Forsoning, 10, 80

Handlefrihet, 50

Hvordan overvinne fristelse, 43, 44, 50, 80
Jeremia, 9

Jesus Kristus, 7, 57

Kall, 8

Kirkens historie, 28

Kjærlighet, 8, 41

Misjonærarbeid, 14, 28, 62, 64

Mormons bok, 48

Nåde, 10

Prøvelser, 12, 26, 62
Slekthistorie, 14, 58, 71
Svakhet, 10

Sømmelighet, 36
Tempelarbeid, 14, 58

Tjeneste, 8, 66

Tro, 4, 26

Undervisning, 20, 36, 54

Unge kvinner, 68

Vitnesbyrd, 48

Av president
Henry B. Eyring
Førsterådgiver i Det
første presidentskap

TROENS BØNN

Bønn er mer enn ord vi uttaler til Gud. Det er toveiskommunikasjon mellom Gud og hans barn. Når bønn fungerer som den skal, uttrykker vi følelsene i vårt hjerte med enkle ord. Vår himmelske Fader svarer vanligvis ved å gi oss tanker ledsaget av følelser. Han hører alltid vår oppriktige bønn når vi ber med en fast beslutning om å adlyde ham, uansett hva svaret er eller når det kommer.

Herren gir dette løftet til alle som leser og ber angående Mormons bok:

“Når dere mottar dette, vil jeg be dere innstendig om å spørre Gud den evige Fader, i Jesu Kristi navn om ikke disse ting er sanne. Og hvis dere spør av et oppriktig hjerte, med ærlig hensikt og har tro på Kristus, vil han åpenbare sannheten av det for dere ved Den Hellige Ånds kraft.

Og ved Den Hellige Ånds kraft kan dere vite sannheten i alle ting” (Moroni 10:4–5).

Dette løftet er sikkert. Millioner av mennesker har satt det på prøve og bevist dette storartede løftet om bønn ved å motta en velsignelse som har fylt deres liv med glede og varig lykke. Dette løftet gjelder alle våre bøinner om å få

vite Guds sinn og vilje med oss. Vi kan anvende det når vi får råd fra en Guds tjener som har myndighet til å gi oss rettledning. Vi kan for eksempel stole på det når vi har lyttet til en tale på generalkonferansen. Vi kan anvende det når vi blir undervist av ydmyke misjonærer kalt av Gud ved den levende profet. Det gjelder også de råd vi får fra vår biskop eller grenspresident.

For at bønn skal fungere i vårt liv, er reglene enkle. Vi må spørre om å få vite hva som er sant ved å be til Faderen i Jesu Kristi navn. Vi må spørre av et oppriktig hjerte, noe som betyr at vi må ha et oppriktig ønske om å gjøre det Guds svar krever av oss. Og vår ærlige hensikt må komme av vår tro på Jesus Kristus.

Undersøkeren som leser Mormons bok før han eller hun blir døpt og bekreftet, kan motta både en forsikring om at boken er sann og et vitnesbyrd om at Joseph Smith oversatte den ved Guds kraft. Etter å ha blitt bekreftet som medlem av Kirken kan vi ha Den hellige ånd som vår ledsager for å bekrefte andre sannheter. Hver gang vi ber i tro kan vi da forvente at Den hellige ånd vil vitne for oss om at Jesus er Kristus, at Gud Faderen lever og at de elsker oss og alle vår himmelske Faders barn.

Det er én grunn til at det er et løfte i Mormons bok om at vi vil ha kjærlighet i vårt hjerte når Den hellige ånd vitner for oss om at Jesus er Kristus: “Hvis et menneske er saktmodig og ydmyk av hjertet og bekjenner ved Den Hellige Ånds kraft at Jesus er Kristus, må han nødvendigvis ha kjærlighet” (Moroni 7:44).

Vi har en utmerket mulighet til å vokse åndelig hver fastesøndag.

Fastesøndag kan hjelpe oss å nærme oss Almas og Mosiahs sønners opplevelser, som ba og fastet om å få vite evige sannheter slik at de kunne undervise lamanittene med kraft, myndighet og kjærlighet (se Alma 17:3, 9).

På fastesøndag kombinerer vi bønn og faste. Til velsignelse for de fattige gir vi et rundhåndet fasteoffer til biskopen eller grenspresidenten,

som minst tilsvarer verdien av de to måltidene vi står over. Våre tanker og bønner er vendt til Frelseren og til dem han ønsker at vi skal tjene ved å ivareta deres åndelige og timelige behov.

Våre bønner og ønsker kommer dermed nærmere å bli lik Frelserens bønner og ønsker, idet vi faster for å bli mer ydmyke, lærevillige og kjærlige. Og slik han gjorde, ber vi om å få vite Faderens vilje for oss og om å følge den. ■

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

President Eyring lærer oss at bønn og faste kan hjelpe oss “å få vite evige sannheter”. Overvei hvor vitnesbyrdet til dem du besøker, kan trenge å styrkes, og forbered en leksjon om dette emnet. Hvis for eksempel en du besøker, har mistet en nær venn eller et familiemedlem, kan du vurdere å snakke om evige familier og livet etter døden. Du kan tilby deg å faste sammen med dem du besøker, for å hjelpe dem å få et vitnesbyrd om dette prinsippet.

Forbered deg før du ber

President Eyring minner oss på at bønn "er toveiskommunikasjon mellom Gud og hans barn." Å ta oss tid til å forberede våre bønner kan gjøre denne toveiskommunikasjonen mulig. Du kan bruke dagboken din til å bruke noen minutter på å forberede deg til å be hver dag. Du kan lage lister over velsignelser du ønsker å takke vår himmelske Fader for, personer som trenger dine bønner, og spørsmål du kan trenge å få besvart. Innby så Ånden ved å synge en salme eller lese noen vers fra Skriftene.

Når du ber, må du ta hensyn til hvordan Den hellige ånd veileder hva du bør si, og være oppmerksom på dine følelser og tanker (se L&p 8:2-3). Vurder å skrive om erfaringene dine i dagboken og gjennomgå svarene du får. Du kan også bruke aktivitetene på side 95-97 i *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* som hjelp til å evaluere dine bønner og lære å gjenkjenne Den hellige ånd.

BARN

Bønnesandwich

Hvordan vet du hva du skal si når du ber? Du kan innlede bønnene dine med å si: "Kjære himmelske Fader," og avslutte dem med å si: "I Jesu Kristi navn. Amen." Hva du sier i midten er ditt valg, akkurat som å velge hva du vil ha i en sandwich.

Velg delene du vil ha i sandwichen din. Skriv de tingene du ønsker å be om ved siden av dem. Du kan si "takk" for velsignelser, snakke om dine bekymringer, be om velsignelser eller be angående spørsmål.

Du kan klippe ut denne sandwichen eller lage en annen. Heng den opp hjemme hos deg for å hjelpe deg å huske de tingene du kan si i dine bønner.

Kjære himmelske Fader

_____

_____

_____

_____

_____

I Jesu Kristi navn. Amen

Studer ydmykt dette stoffet og søk å få vite hva du skal dele med andre. Hvordan vil det å forstå Frelserens liv og misjon styrke din tro på ham og velsigne dem du våker over som besøkende lærerinne? Du finner mer informasjon på reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi guddommelige misjon: Livets brød

Dette er en del av en serie Besøkende lærerinnens budskap som beskriver aspekter ved Frelserens misjon.

Jesus sa: “Jeg er det levende brød som er kommet ned fra himmelen. Om noen eter av dette brød, skal han leve i evighet” (Johannes 6:51). “Jesus lærer oss, vi som er hans disipler, at vi daglig skulle henvende oss til Gud for det brød – den hjelp og støtte – vi trenger akkurat den dagen,” sa eldste D. Todd Christofferson i De tolv apostlers quorum. “Herrens oppfordring... forteller om en kjærlig Gud som er oppmerksom på sine barns små, daglige behov, og som ønsker å hjelpe dem, en etter en. Han sier at vi kan be i tro til Ham som ‘gir alle, villig og uten bebreidelse – og så skal vi få den’ (Jakobs brev 1:5).”¹ Når vi forstår at Jesus vil dekke våre behov, vil vi vende oss til ham for å få åndelig næring.

Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum oppfordrer oss “til å slutte oss til Kristi første disipler, som

også lengtet etter livets brød – de som *ikke* gikk tilbake, men som kom til ham, holdt sammen med ham, og som erkjente at det ikke fantes noen annen de noensinne kunne gå til for å få sikkerhet og frelse.”²

Ytterligere skriftsteder

Johannes 6:32–35; Alma 5:34;
3 Nephi 20:3–8

NOTER

1. D. Todd Christofferson, “Se Guds hånd i våre daglige velsignelser,” *Liahona*, jan. 2012, 25.
2. Jeffrey R. Holland, “Hungrende mettet han med gode gaver,” *Lys over Norge*, jan. 1998, 66.

Tro, familie, hjelp

Fra Skriftene

Jesus Kristus underviste en folkemengde på mer enn 4000 mennesker. Etter tre dager sa han til disiplene: “Jeg har inderlig medynk med folket. For de har... ikke noe å spise.

Sender jeg dem hjem fastende, kunne de bli ganske utmattet på veien...

Hans disipler svarte ham: Hvor skulle noen få tak i nok brød til å mette alle disse her i ørkenen?

[Jesus] sa til dem: Hvor mange brød har dere? De svarte: Sju.”

Så tok Kristus “de sju brød og holdt takkebønn. Så brøt han dem og gav til sine disipler...

De hadde også noen få småfisker. Disse velsignet han og bød at også de skulle deles ut.

Alle spiste og ble mette, og de tok opp det som var til overs av brødstykkene, sju store kurver.” (Se Markus 8:1–9.)

Overvei dette

Hvordan nærer Kristus oss når vi kommer til ham?

TAKK, BROR JAY

Av Kristine Purcell

Jeg er så takknemlig for åndeligheten, engasjementet, forberedelsene og kjærligheten til utallige oppriktige tjenere over hele Kirken.

“I morgen er det søndag,” sa jeg til min fem år gamle datter, idet hun krøp opp på fanget mitt. Et smil lyste opp ansiktet hennes.

“Så bra,” sa hun. “Da får jeg se bror Jay.”

Takknemlighet fylte mitt hjerte. Jeg var så takknemlig for en kjærlig, omsorgsfull Primær-lærer som hadde lettet vår overgang til en ny menighet etter at vi hadde flyttet. Å forlate vårt hjem i den amerikanske Midtvesten og flytte til et sted 2173 km unna, hadde vært traumatisk for hele familien, men spesielt for vårt førskolebarn, Season. Hun var sjenert av natur og fryktet nye situasjoner, og var bekymret for å gå i kirken den første uken i en ny menighet.

Bror Jay, en snill og trofast mann, hadde akkurat den rette blandingen av humor og hengivenhet til å vinne Seasons tillit. Den første søndagen satte han seg på huk, tok hånden hennes, så henne inn i øynene og sa: “Kom, vennen. Du vil få det gøy i klassen vår.”

Etter hvert som ukene gikk, gledet Season seg mer til søndag enn til noen annen dag i uken. Så snart vi kom til

kirken, så hun ut over forsamlingen for å finne læreren sin. Han hilste på henne med et smil.

I år etter år husket bror Jay hver elev med små gaver til høytider og bursdager. Når Seasons bursdag nærmet seg, var bror Jay den viktigste gjesten hun ønsket å invitere til selskapet sitt.

Kunne han ha noen anelse om hvor innflytelsesrik han hadde blitt i livet til den lille jenta vår? Ville han noen gang vite i hvilken grad hans ord og handlinger ble internalisert av gruppen hans med fem år gamle Primærelever? Hvordan kunne han vite hvor mye det betydde for meg som mor, at han var en del av min datters liv?

Senere ble Season oppflyttet til bror Edwards klasse, og den fantastiske Primær-opplevelsen hennes fortsatte. Jeg er så takknemlig for alle de samvittighetsfulle, godt forberedte, ydmyke menn og kvinner som har hatt positiv åndelig innflytelse på Seasons liv.

Hele familien har blitt velsignet av engasjerte enkeltpersoner som har hjulpet oss på vår vei til åndelig fremgang. Jeg husker en fremragende

speiderleder, en utholdende prestenes quorumsveileder, en tålmodig Seminar-lærer, et eksepsjonelt Unge kvinners presidentskap og en omsorgsfull biskop.

Så velsignet som vår familie enn har vært, vet jeg at vi ikke er unike. “Bror Jay” kan være mange mennesker, for det finnes mange engasjerte brødre og søstre hvis tjeneste har berørt familier akkurat som vår. Vi er så takknemlig for deres åndelighet, engasjement, forberedelse og kjærlighet.

Takk til de utallige oppriktige tjenere over hele Kirken som har hjulpet vår familie. ■

Artikkelforfatteren bor i Nevada, USA.

GJØR DITT BESTE FOR Å FORANDRE LIV

“La oss konsentrere oss om de enkle måter å tjene i Guds rike på, og alltid bestrebe oss på å forandre liv, inkludert vårt eget.”

Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum, “Vær kloke,” *Liahona*, nov. 2006, 20.

JEREMIA

“Jeremia levde i en vanskelig tid og på et vanskelig sted, men Herren lot ham forutse ‘en tid med håp under Israels innsamling i de siste dager.’ ”¹ —Linda K. Burton, Hjelpeforeningens generalsekretær

Jeg er sønn av Hilkia, en prest i Anatot i nærheten av Jerusalem. I min ungdom kom “Herrens ord... til meg, og det lød så:

Før jeg dannet deg i mors liv, kjente jeg deg, og før du kom ut av mors skjød, helliget jeg deg. Jeg satte deg til en profet for folkene.”

Jeg følte meg uforberedt på dette kallet, og jeg svarte: “Se, jeg forstår meg ikke på å tale, for jeg er ung.”

Herren svarte: “Si ikke: Jeg er ung! Du skal gå til alle dem jeg sender deg til, og alt det jeg befaler deg, skal du tale.

Frykt ikke for dem, for jeg er med deg og vil redde deg.” Så “rørte [Herren] ved min munn” og la ord i den.²

Jeg profeterte i Jerusalem i 40 år, 626 til 586 f.Kr., under Josiahs, Jojakims og Sidkias regjeringstid.³ Jeg levde samtidig som profeten Lehi i Mormons bok. Vi fordømte begge folkets ugudelighet i Jerusalem og forutsa denne store byens ødeleggelse.⁴

Herren befalte meg å skrive ned mine profetier i “en bokrull”.⁵ Da kong Jojakim hørte profetiene, brente han rullen. Herren befalte meg å skrive profetiene igjen og tilføye mange flere til dem.⁶

Jeg møtte kontinuerlig motstand mens jeg forkynte Herrens ord. Pas-hur, sønn av den øverste tilsynsmann, slo meg og satte meg i stokken. Mobben ønsket å ta mitt liv på grunn av min forkynnelse. Jeg var en upopulær

profet, og ble ofte kastet i fangehull og fengsler. Jeg levde i en tid med virkelig stor ugudelighet.⁷

Men til tross for at jeg levde midt i trengsel, lot Herren meg forutse at israelittene ville bli samlet på den ytterste dag, at Herren ville skrive sin lov “i deres hjerter”, og at han ville bringe “én av en by og to av en ætt” til Sion.⁸

Da jeg fortsatte å forkynne Herrens ord, selv om det var vanskelig – lærte jeg at en indre forpliktelse overfor evangeliet fører til fred. Når vi utvikler et personlig forhold til Herren, kan vi alle oppleve håp midt under prøvelser og trengsler. ■

NOTER

1. Linda K. Burton: “Er troen på Jesu Kristi forsoning skrevet i vårt hjerte?” *Liahona*, nov. 2012, 111.
2. Se Jeremia 1:1-9.
3. Se Veiledning til Skriftene, “Jeremia”, scriptures.lds.org.
4. Se Jeremia 6; 1 Nephi 1:13, 18–20.
5. Jeremia 36:2.
6. Se Jeremia 36:23-32.
7. Se Jeremia 20:2; 26:8; 38:6.
8. Jeremia 31:33; 3:14.

JADEKÅLEN

Av Ellen C. Jensen

På en forberedelsesdag under min misjon i Taiwan brukte min ledsager og jeg litt tid på Det nasjonale palassmuseum i Taipei. Hovedattraksjonen er et kunstverk kalt Jadekålen. Det var svært mange som beundret det, men alt jeg så, var kål skåret ut av jade. Det var utvilsomt vakkert, men det må ha vært noe jeg ikke skjønnte.

Da vi var ferdige på museet, spurte jeg ledsageren min: "Hva syntes du om Jadekålen?"

"Jeg elsker det kunstverket!"

"Hvorfor?" spurte jeg. "Det er bare en kål."

"Tuller du? Jadekålen er en metafor for livet mitt!" utbrøt hun.

"Kålen?"

"Ja! Kjenner du ikke historien?"

"Tydeligvis ikke."

Hun fortalte meg historien. Og hun hadde rett. Det ble metaforen for misjonen min og livet mitt.

For at en jadeutskjæring skal ha stor verdi, må jaden være ensfarget. Utskjæringer laget av perfekt jade, selges for høye priser fordi det er nesten umulig å finne perfekt jade. Jadekålen er grønn i den ene enden og hvit i

den andre, og den har sprekker og krusninger. Ingen dyktig billedhugger kaster bort tiden på et slikt stykke jade, før en som kineserne kaller mesterbilledhugger, kommer.

Hvis denne jaden kunne snakke, kan jeg tenke meg samtalen det ville hatt med denne nye billedhuggeren. Jeg kan tenke meg at billedhuggeren tar opp dette jadestykket.

"Hva ønsker du?" spør jaden.

"Jeg leter etter jade å hugge i," sier billedhuggeren.

"Da bør du finne deg et annet stykke. Jeg er verdiløs. Jeg har to forskjellige farger så sammenvevd at

du aldri vil klare å skille dem. Jeg har sprekker og krusninger. Jeg vil aldri bli verdt noe. Ikke kast bort tiden."

"Å, din dumme lille jade. Stol på meg. Jeg er en mesterbilledhugger. Jeg skal lage et mesterverk av deg."

Det som gjør Jadekålen så fantastisk, er at denne anonyme mesterbilledhuggeren brukte jadens svakheter – de to fargene, sprekken og krusningene – til å gjøre kålen desto mer livaktig. Den ugjennomsiktige hvite delen ble kålens stilk, og sprekken og krusningene gjør bladene mer levende. Hvis det ikke var for denne jadens "svakheter", kunne den ikke ha sett så ekte ut.

HERREN SER PÅ HJERTET

"I vår verden synes moralsk karakter ofte å være mindre viktig enn skjønnhet eller sjarm. Men fra gammelt av gjenlyder Herrens råd til profeten Samuel: 'Herren ser ikke på det mennesket ser på, for mennesket ser på det ytre, men Herren ser på hjertet' (1 Samuelsbok 16:7)."

President Thomas S. Monson, "Kanarifugler med grått på vingene," *Liahona*, juni 2010, 4.

På grunn av dette kunstverkets skjønnhet, ble det en gave til en av de kongelige i Kina, og prydet hallene i vakre asiatiske palasser før det endte opp på museet i Taiwan.

Det minner meg om Ether 12:27: "Hvis menneskene kommer til meg, vil jeg vise dem deres svakhet... Min nåde er tilstrekkelig for alle mennesker som ydmyker seg for meg, for hvis de ydmyker seg for meg og har tro på meg, da vil jeg la det svake bli til styrke for dem."

Etter at jeg hadde sett Jadekålen, begynte jeg å se dette skriftstedet i

nytt lys. Vi er alle som dette jadestykket, bortsett fra at vi fortsatt er i ferd med å bli utskåret. Vi må stole på mesterbilledhuggeren, Jesus Kristus, som vil ta våre svakheter og gjøre dem til styrke. Med vårt ufullkomne syn fokuserer vi noen ganger på vår ufullkommenhet, for så å fortvile fordi vi tror vi aldri vil bli gode nok. Men vår Frelser Jesus Kristus ser oss slik vi kan bli. Når vi lar hans forsoning virke i vårt liv, vil han forme oss til mesterverk som en dag vil bo hos kongenes Konge. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

HVORDAN KAN JEG SE MEG SELV SLIK MESTEREN SER MEG?

Det er en utfordring å se oss selv slik Gud ser oss. Han ser oss som Guds barn med stort potensial og stor verdi. Men noen ganger fokuserer vi på våre svakheter. Vår himmelske Fader har ikke skapt oss til å dvele ved våre feil, men snarere for å bli vakre mesterverk. Ved hjelp av Jesu Kristi evangelium og hans forsoning kan vi overvinne våre svakheter.

Vurder å lese følgende skriftsteder for å lære hvordan Herren bruker ufullkomne mennesker til å utføre sitt verk: 2 Mosebok 4:10–12; Jeremia 1:4–10; 1 Nephi 4:1–6; Alma 26:12; Lære og pakter 35:17–18.

LIZOCHKAS HJERTE

Av Marina Petrova

Min mann og jeg ble medlemmer av Kirken i Russland i 1995, og ble beseget i Stockholm Sverige tempel året etter. Våre to små døtre ble også beseget til oss. To år senere ble vi velsignet med nok en datter, Lizochka. Det gikk bra med oss. Vi var alle lykkelige. Men to dager etter at hun ble født, begynte hun å få problemer med å spise. I løpet av en måned la hun bare på seg 300 gram.

De ansatte på barneklubben ba oss om å gi henne mat oftere. Jeg så at hun ønsket å spise, men klarte det ikke. Til slutt tok mannen min henne med til byens sykehus. Legen ga oss umiddelbart en diagnose – en fødselsdefekt i hjertet. En hjerteklaff fungerte ikke, og den dårlige blodstrømmen til lungene gjorde det vanskelig for henne å puste eller spise.

Hun trengte en operasjon, men i Russland fikk ikke barn denne operasjonen før de var to år gamle. Datteren vår var bare en måned gammel. Legen foreskrev en behandling for henne og sa at senere, når hun ble eldre, ville de utføre operasjonen.

En måned senere forverret Lizochkas helsetilstand seg dramatisk, og vi kjørte henne i full fart til sykehuset. Jeg holdt henne mens vi

kjørte. Hun så på meg som om hun tryglet om hjelp. Hvis jeg ikke hadde vært medlem av Kirken, vet jeg ikke hva jeg ville ha gjort. Men min mann og jeg stolte på Herren, og var fast overbevist om at alt ville gå bra. Jeg prøvde å roe henne og sa: "Vær ikke redd for noe, min lille. Gud elsker oss. Han vil hjelpe oss, og alt vil ordne seg."

Endelig kom vi frem. Jeg holdt henne tett inntil meg og løp til innleggelsesposten. Lizochkas øyne begynte å lukke seg. Det var så vidt hun pustet. Nesten ute av stand til å snakke fortalte jeg en lege om barnet mitt, og helsepersonellet tok henne med til intensivavdelingen. Legen sa at lungene hennes begynte å hovne opp, og de koblet henne til en hjerte-lungemaskin.

Dagen etter snakket vi med lederen for hjertekirurgisk avdeling. Han sa: "Jeg har gjort slike operasjoner, men bare på eldre barn. Hvor gammel er hun nå?"

"To måneder," sa vi.

"Hun har det allerede veldig vondt. Hun er så liten, og hevelsen i lungene kompliserer ting, men vi må ikke utsette dette lenger. Jeg har aldri gjort en slik operasjon på et lite barn. Jeg

skal gjøre alt jeg kan. Dere blir nødt til å kjøpe en kunstig dobbel hjerteklaff, og det er veldig dyrt – cirka 2100 dollar. Operasjonen vil finne sted om fire dager."

Hva skulle vi gjøre? Hverken vi eller noen vi kjente hadde så mye penger. Andre ble imidlertid oppmerksom på situasjonen vår, og på grunn av deres generøsitet og Herrens barmhjertighet var vi i stand til å skaffe pengene. Min mann kjøpte klaffen vi trengte for å redde livet til barnet vårt.

Ikke bare ba og fastet alle brødrene og søstrene i grenen for vår lille datter, men det samme gjorde misjonærene og mange siste-dagers-hellige i hele byen. Vi følte deres støtte. Da vi satt i gangen under operasjonen, følte vi Den hellige ånds tilstedeværelse og fornemmet våre brødre og søstres bønner. Vi visste at de var nær oss! Og Gud var med oss og veiledet kirurgene. Han ville ikke forlate oss, og alt ville ordne seg.

Da kirurgen kom ut etter operasjonen, fortalte han oss en smule forvirret: "Alt gikk bra. Vi satte inn klaffen. Jeg skjønner ikke hvordan, men det gikk bra." Men vi skjønte hvorfor det hadde gått bra. Vår himmelske Fader hadde velsignet ham.

NÅR BØNNER IKKE SYNES Å BLI BESVART

“Det er så vondt når oppriktig bønn om noe du inderlig ønsker, ikke blir besvart slik du ønsker. Det er vanskelig å forstå hvorfor din utøvelse av dyp og oppriktig tro som har sin rot i lydig livsførsel, ikke gir de ønskede resultater. Frelseren sa: ‘Hva som helst dere ber Faderen om i mitt navn, skal bli gitt dere *hvis det er tjenlig for dere.*’ [L&P 88:64; uthevelse tilføyd.] Til tider er det vanskelig å vite hva som er *best* eller *tjenlig* for deg over tid. Livet vil bli lettere når du aksepterer at det Gud gjør i ditt liv, er til ditt eget *evige beste.*”

Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum, “Benytt den himmelske gaven bønn”, *Liahona*, mai 2007, 9.

Lizochka lå på sykehuset i tre dager mens hevelsen i hjerte og lunger gikk ned. Hun hadde blitt åpnet opp og lukket med bare en tynn hinne, og noen dager senere opererte de på nytt for å lukke brystet og organene hennes. Nesten ingen av legene forventet at hun skulle overleve. Men vi trodde på vår himmelske Fader og på hans kraft, og vi trodde at hvis det var hans vilje, ville hun komme seg.

Bare Gud kunne ha gitt oss Lizochka tilbake. For hver dag ble hun bedre. Hun lå på sykehuset en måned til, og nå er hun hjemme hos oss.

Gud er en Gud som utretter mirakler. Han hører våre bønner, og i vanskelige stunder bærer han oss. Prøvelser styrker vår tro og lærer oss å tro, håpe og elske. ■

Artikkelforfatteren bor nå i Belgia.

Av eldste
David A. Bednar
i De tolv apostlers
quorum

Misjonærarbeid, slektshistorie og tempel arbeid

Under en høytidelig forsamling i Kirtland tempel 6. april 1837 sa profeten Joseph Smith: “Etter alt som er blitt sagt, er den største og mest betydningsfulle forpliktelse å forkynde evangeliet.”¹

Nesten nøyaktig syv år senere, 7. april 1844, erklærte han: “Det største ansvar Gud har pålagt oss her i denne verden, er å søke etter våre døde. Apostelen sier: ‘De [skal ikke] nå fullendelsen uten oss’ [se Hebreerne 11:40], for det er nødvendig at vi skulle ha den beseglende kraft i våre hender for å kunne besegle våre barn og våre døde i evangelieutdelingen i tidenes fylde – en evangelieutdeling hvor de løfter Jesus Kristus ga om menneskets frelse før denne jords grunnvoll ble lagt, vil bli oppfylt.”²

Enkelte lurer kanskje på hvordan både det å forkynde evangeliet og å søke etter våre døde samtidig, kan være de største plikter og ansvarsoppgaver Gud har pålagt sine barn. Jeg vil foreslå at disse læresetningene fremhever

Å forkynne evangeliet og søke etter våre døde er utfyllende deler av ett stort arbeid – et kjærlighetsarbeid som har til hensikt å forandre, vende og rense ærlige sannhetssøkeres hjerte.

hvor enhetlig arbeidet med å frelse sjeler i de siste dager er. Misjonærarbeid og slekts-historie og tempelarbeid er utfyllende og beslektede aspekter av ett stort verk – “en husholdning i tidenes fylde: å samle alt til ett i Kristus, både det som er i himmelen og det som er på jorden” (Efeserne 1:10).

Jeg ber om at Den hellige ånds kraft vil hjelpe dere og meg når vi sammen overveier det fantastiske arbeidet med å frelse sjeler i de siste dager.

Hjertes og prestedømsordinanser

Å forkynne evangeliet og søke etter våre døde er to guddommelig forordnede ansvarsoppgaver som er knyttet både til vårt hjerte og til prestedømsordinanser. Det sentrale i

Herrens arbeid er å forandre, vende og rense hjerter gjennom pakter og ordinanser utført ved riktig prestedømsmyndighet.

Ordet *hjerte* brukes over 1000 ganger i standardverkene, og symboliserer våre indre følelser. Derfor definerer vårt hjerte – summen av våre ønsker, følelser, intensjoner, motiver og holdninger – hvem vi er og avgjør hva vi vil bli.

Herrens hensikt med misjonærarbeid er å innby alle til å komme til Kristus, motta velsignelsene ved det gjengitte evangelium og holde ut til enden ved troen på Kristus.³ Vi deler ikke evangeliet med andre bare for å øke Kirkens tallmessige størrelse og styrke i de siste dager. Vi ønsker å oppfylle vårt gudgitte ansvar som er å forkynne at Faderen

Bare å utføre og pliktoppfyllende krysse av alle tingene på vår lange liste over gjøremål i evangeliet, gjør oss ikke nødvendigvis i stand til å få hans bilde i vårt ansikt eller tilveiebringe den mektige forandringen i hjertet.

har en plan for lykke, at hans enbårne Sønn Jesus Kristus er guddommelig og at Frelserens sonoffer virker i vårt liv. Å innby alle til å “komme til Kristus” (se Moroni 10:30-33), oppleve den mektige forandringen i hjertet (se Alma 5:12-14) og tilby frelsende ordinanser til personer i jordelivet som ennå ikke er under pakt, er de grunnleggende målene med å forkynne evangeliet.

Å muliggjøre de levende og de dødets opphøyelse er Herrens hensikt med å bygge templer og utføre stedfortredende ordinanser. Vi arbeider ikke i hellige templer utelukkende for å ha en minneverdig opplevelse for oss selv eller familien. Vi ønsker å oppfylle vårt gudgitte ansvar som er å tilby de frelsende ordinanser og opphøyelse til hele den menneskelige familie. Å plante i barnas hjerter de løfter som ble gitt til fedrene, ja, Abraham, Isak og Jakob, vende barnas hjerter til deres egne fedre og utføre slektsforskning og stedfortredende ordinanser i templet, er arbeid som velsigner personer i åndeverdenen som ennå ikke har inngått pakt.

Prestedømsordinansene er veien til guddommelighetens kraft:

“Og dette større prestedømme forvalter evangeliet og har nøkkelen til rikets mysterier, ja, endog nøkkelen til kunnskapen om Gud.

Derfor, i dets ordinanser blir guddommelighetens kraft tilkjennegitt,

og uten prestedømmets ordinanser og prestedømmets myndighet, blir ikke guddommelighetens kraft tilkjennegitt for mennesker i kjødet” (L&P 84:19–21).

Vær så snill å overveie den tankevekkende

betydningen av disse versene. En person *må* først gå gjennom dåpens port og motta Den hellige ånds gave – og deretter fortsette å streve fremover langs paktens og ordinansenes vei, som fører til Frelseren og velsignelsene ved hans forsoning (2 Nephi 31). Prestedømsordinanser er nødvendige for å “[komme] til Kristus og bli fullkommengjort i ham” (se Moroni 10:30–33). Uten ordinansene kan man ikke motta alle velsignelser som er gjort mulig ved Herrens altomfattende og evige sonoffer (se Alma 34:10–14) – eller guddommelighetens kraft.

Herrens verk er ett majestetisk verk som fokuserer på hjerter, pakter og prestedømsordinanser.

Konsekvenser

Denne guddommelige læren antyder to viktige konsekvenser for vårt arbeid i Kirken.

For det første kan vi ofte legge utilbørlig vekt på separate kategorier av arbeidet med å frelse sjeler, og tilhørende retningslinjer og fremgangsmåter. Jeg frykter at mange av oss kanskje fokuserer så utelukkende og intenst på bestemte deler av Herrens verk at vi ikke klarer å oppnå den fulle styrken i dette omfattende frelsesarbeidet.

Mens Herren ønsker å samle alle ting til ett i Kristus, kan vi ofte dele opp og spesialisere oss på måter som begrenser vår forståelse og vårt perspektiv. Når det tas til ytterligheter, prioriteres administrasjon av programmer og styrking av statistikker fremfor å invitere enkeltpersoner til verdig å inngå pakter og motta ordinanser. En slik tilnærming begrenser den renselse, glede, fortsatte omvendelse

og åndelige kraft og beskyttelse som kommer av å “[gi oss] hen til Gud” (Helaman 3:35). Bare å utføre og plikttoppfyllende krysse av alle tingene på vår lange liste over gjøremål i evangeliet, gjør oss ikke nødvendigvis i stand til å få hans bilde i vårt ansikt eller tilveiebringe den mektige forandringen i hjertet (se Alma 5:14).

For det annet er Elijahs ånd sentral og avgjørende for arbeidet med å forkynne evangeliet. Kanskje Herren understreket denne sannheten i selve hendelsesforløpet da fylde av evangeliet ble gjengitt til jorden i disse siste dager.

I Den hellige lund så og samtalte Joseph Smith med Den evige Fader og Jesus Kristus. Dette synet innledet vår “husholdning i tidenes fylde” (Efeserne 1:10) og gjorde det mulig for Joseph å lære om Guddommens sanne natur og om fortsatt åpenbaring.

Cirka tre år senere, etter oppriktig bønn om kvelden den 21. september 1823, ble Josephs soverom fylt med lys til det “var lysere enn det er ved middagstid” (Joseph Smith – Historie 1:30). En person kom til syne ved sengen hans, kalte den unge gutten ved navn og erklærte at “han var et sendebud sendt til meg fra Guds nærhet... og at hans navn var Moroni” (Joseph Smith – Historie 1:33). Han ga Joseph instruksjoner om Mormons boks fremkomst. Så siterte Moroni fra Malakis bok i Det gamle testamente, litt annerledes formulert enn i kong Jakobs versjon:

“Se, jeg vil åpenbare prestedømmet for dere ved

Vi arbeider ikke i hellige templer utelukkende for å ha en minneverdig opplevelse for oss selv eller familien. Vi ønsker å oppfylle vårt gudgitte ansvar for å tilby de frelsende ordinanser og opphøyelse til hele den menneskelige familie.

profeten Elijahs hånd før Herrens store og forferdelige dag kommer... Og han skal plante i barnas hjerter de løfter som ble gitt til fedrene, og barnas hjerter skal vendes til deres fedre. Var det ikke så, ville hele jorden bli lagt fullstendig øde ved hans komme” (Joseph Smith – Historie 1:38–39).

Moronis instruksjoner til den unge profeten dreide seg i all hovedsak om to temaer: (1) Mormons bok og (2) Malakis ord som forutsier Elijahs rolle “da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av” (Apostlenes gjerninger 3:21). Begivenhetene som innledet gjenopprettelsen, åpenbarte altså en korrekt forståelse av Guddommen, stadfestet at fortsatt åpenbaring er en realitet, understreket Mormons boks viktighet og imøteså arbeidet med å frelse

og opphøye både de levende og de døde.

La oss nå overveie Mormons boks rolle i å forandre hjerter – og den rolle Elijahs ånd spiller i å vende hjerter.

Mormons bok i kombinasjon med Herrens ånd er “det største enkeltredskap Gud har gitt oss til å omvende verden.”⁴ Denne boken med hellig skrift som ble gitt oss i gjenopprettelsen, er sluttsteinen i vår religion og er avgjørende for å bringe sjeler til Frelseren. Mormons bok er et annet testamente om Jesus Kristus – et avgjørende bekreftende vitnesbyrd om Forløserens guddommelighet i en verden som blir stadig mer verdslig og kynisk. Hjerter blir forandret når enkeltpersoner leser og studerer Mormons

Å forkynne evangeliet og søke etter våre døde er to guddommelig forordnede ansvarsoppgaver som er knyttet både til vårt hjerte og til prestedømsordinanser.

bok og ber med ærlig hensikt om å få vite om boken er sann.

Elijahs ånd er “en tilkjennegivelse av Den hellige ånd som bærer vitnesbyrd om familiens guddommelige natur.”⁵ Denne særegne innflytelsen fra Den hellige ånd bærer mektig vitnesbyrd om Faderens plan for lykke, og påvirker mennesker til å søke etter og verdsette sine forfedre og familiedømmer – både tidligere og nåværende. Elijahs ånd påvirker mennesker både i og utenfor Kirken, og får hjerter til å vende seg til fedrene.

Seks videoer tilhører denne artikkelen. Skann denne hurtigsvars-koden eller gå til lds.org/go/bednar1014 for å se den første videoen om en historie som viser dette prinsippet.

Tiden er kommet til mer effektivt å utnytte den potente kombinasjonen av den mektige forandring i hjertet, hovedsakelig muliggjort ved den åndelige kraften i Mormons bok, og at hjerter vendes til fedrene, oppnådd ved hjelp av Elijahs ånd. En lengsel etter tilknytning til vår fortid kan forberede en person til å motta Guds ords kraft og befestе sin tro. Et hjerte som blir vendt til fedrene, hjelper på unikt vis en person å motstå djevelens innflytelse og styrke sin omvendelse.

Se den andre videoen om en historie som viser dette prinsippet.

Prinsipper

Jeg vil nå peke på fire prinsipper for den åndelige kraften som kommer av å forandre og vende hjerter.

1. Hjerter og omvendelse. Å vende seg til fedrene vekker og forbereder et hjerte for den mektige forandringen. Dermed hjelper Elijahs ånd med omvendelse til evangeliet.

Se den tredje videoen for å se en historie som viser dette prinsippet.

2. Hjerter og å beholde medlemmer.

Å vende seg til fedrene understøtter og styrker hjerter som har opplevd den mektige forandringen. Følgelig hjelper Elijahs ånd med å beholde nye konvertitter.

Se den fjerde videoen for å se en historie som viser dette prinsippet.

3. Hjerter og reaktivisering. Å vende seg til fedrene bløtgjør et hjerte som har blitt forherdet etter å ha opplevd den store forandringen. Med andre ord er Elijahs ånd viktig for reaktivisering.

Se den femte videoen for å se en historie som viser dette prinsippet.

4. Hjerter og tapre misjonærer. En misjonær som både har opplevd den mektige forandringen og fått sitt hjerte vendt, vil være en mer omvendt, hengiven og tapper tjener.

Se den sjette videoen for å se en historie som viser dette prinsippet.

Med en raskt voksende og bedre forbedret misjonærstyrke, kan vi rett og slett ikke stole utelukkende på tidligere suksesser med proselyttering for å bestemme vår kurs og våre metoder for fremtiden. Herren har inspirert teknologier og verktøy som gjør oss i stand til å dra nytte av sammenhengen

Elijahs ånd er “en tilkjenneivelse av Den hellige ånd som bærer vitnesbyrd om familiens guddommelige natur.”

mellom misjonærarbeid og tempelarbeid og slektshistorie, i større grad enn på noe tidligere tidspunkt i denne evangelieutdeling. Og det er ingen tilfeldighet at disse nyvinningene har kommet frem på akkurat den tiden de er så nødvendige for å fremme misjonærarbeidet over hele verden. Herrens verk er ett majestetisk arbeid som fokuserer på hjerter som forandrer og vender seg, på hellige pakter og på guddommelighetens kraft tilkjennegitt gjennom prestedømsordinanser.

Oppsummering og vitnesbyrd

Herren erklærte: “Jeg er istand til å utføre mitt eget verk” (2 Nephi 27:21), og “jeg vil fremskynde mitt verk i dets tid” (L&p 88:73). Vi er vitner til at han fremskynder sitt verk.

Vi lever og virker i evangelieutdelingen i tidenes fylde. Å være klar over den evige betydningen av den særegne evangelieutdelingen vi lever i, skulle påvirke alt vi gjør og streber etter å bli. Frelsesarbeidet som skal utføres i disse siste dager, er storslått, enormt, viktig og presserende. Hvor takknemlig vi alle skulle være for de velsignelser og det ansvar som følger med å leve akkurat i denne perioden av den siste evangelieutdeling. Vi skulle være dypt ydmyke med tanke på at “den som mye er gitt, av ham skal mye kreves” (L&p 82:3).

Å forkynne evangeliet og søke etter våre døde er utfyllende deler av ett stort arbeid – et kjærlighetsarbeid

som har til hensikt å forandre, vende og rense ærlige sannhetssøkeres hjerte. Den kunstige skillelinjen vi så ofte setter mellom misjonærarbeid og tempelarbeid og slektshistorie, er i ferd med å bli visket ut. Dette er ett stort frelsesverk.⁶

Kan vi begynne å forstå den rolle som tempelarbeid og slektshistorie spiller i å hjelpe en undersøker eller et mindre aktivt medlem å få en dypere forståelse av frelsesplanen? Er vi klar over at en av de største innflytelsene på det å beholde konvertitter, er Elijahs ånd? Kan vi mer fullt ut forstå betydningen av hjertevendende øyeblikk foranlediget av å dele slektshistorier, som et middel for å finne personer som både medlemmer og misjonærer kan undervise? Kan vi hjelpe dem vi tjener å få tilgang til guddommelighetens kraft oftere ved verdig å delta i ordinanser som nadverden og dåp og bekreftelse for de døde?

Måtte dere se klart, høre umiskjennelig og alltid huske betydningen av deres tjeneste i Herrens arbeid for å forandre, vende og rense hjerter. ■

Fra en tale på seminaret for nye misjonspresidenter 25. juni 2013.

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 330.
2. *Læresetninger – Joseph Smith*, 475.
3. Se *Forkynn mitt evangelium – En veiledning i misjonærarbeidet* (2005), 1.
4. Ezra Taft Benson, “Et nytt vitne for Kristus,” *Lys over Norge*, jan. 1985, 7.
5. Russell M. Nelson, “En ny innhøsting,” *Lys over Norge*, juli 1998, 36.
6. Se Spencer W. Kimball, “The Things of Eternity – Stand We in Jeopardy?” *Ensign*, jan. 1977, 3.

HJEMMET

Lærdommens hjerte

Når læring i kirken støtter læring hjemme, bygger man et sterkt fundament for etterlevelse av evangeliet.

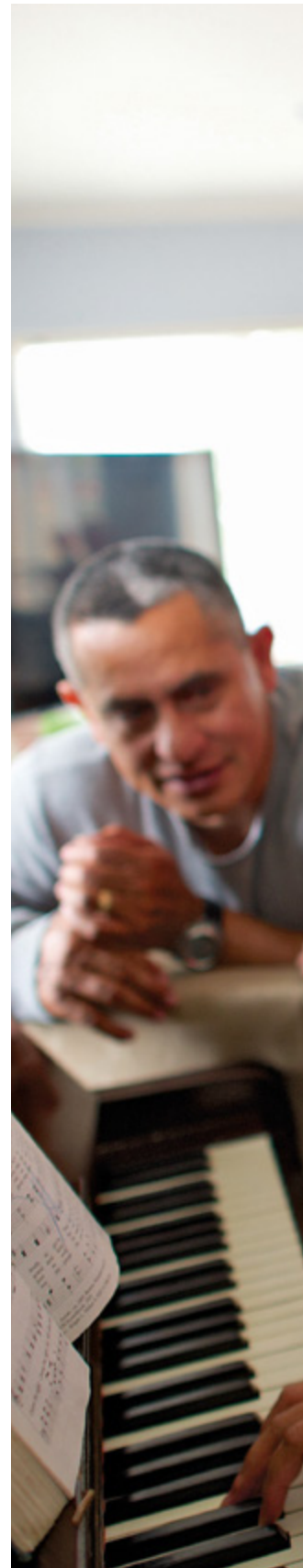
“**V**ær så snill å gjøre leseoppdraget til neste ukes leksjon.”
Høres disse ordene kjente ut? De kommer ofte fra en bedende lærer på slutten av en leksjon i Kirken.

Og selv om det definitivt er viktig å være forberedt på dine søndagsleksjoner, føler du noen ganger at ditt hovedmål med å studere og grunne er å bli klar til søndag?

Det burde faktisk være omvendt.

I Kirkens “undervisning, programmer og aktiviteter [står hjemmet] sentralt og Kirken er en støttespiller.”¹ Det betyr at våre møter i Kirken egentlig er til for å støtte læring for den enkelte og familien. Presiderende biskop Gary E. Stevenson sa: “Det primære sted for undervisning og læring er hjemmet.”² Når læring og undervisning tar utgangspunkt i hjemmet, gir det en kraft som kan medføre omvendelse til evangeliet.

Det er budskapet i den årlige opplæringen for hjelpeorganisasjoner 2014, *Læring og undervisning i hjem og kirke*, som finnes på nettet på annualtraining.lds.org. “Ingen undervurderer den undervisning som finner sted i møtehuset,” sier eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum. “Vi har alle gjort det hele livet, men vi ønsker at det skal skje kontinuerlig i hverdagen.”³ Når dere innlemmer denne kontinuerlige læringen i hverdagslige øyeblikk i familiens liv, kan dere etablere et sterkt fundament for et “lærdommens hus” (L&p 88:119) som vil gi dere og deres familie åndelig ly og beskyttelse.

LÆRING I HJEMMET

Man ser kanskje ikke alltid umiddelbare resultater, men hvis man benytter seg av enkle øyeblikk for læring og undervisning i den daglige rutine, kan det ha stor effekt. Her kan du lese hvordan noen familier har lagt merke til denne innflytelsen i sitt liv.

Enkle øyeblikk

“Det hender at vi syns det er vanskelig å ha formelle samtaler om noen evangelierelaterte emner. Uformelle undervisningsøyeblikk har virkelig gjort det mulig for oss å gi våre barn viktige lærdommer. Det forekommer

langt flere uformelle undervisningsøyeblikk på en dag enn formelle undervisningsøyeblikk, så vi griper virkelig disse mulighetene til å lære våre barn viktige prinsipper. For eksempel underviser jeg om ærlighet mens vi

handler dagligvarer. Mine barn lærer prinsipper lettere når de ser hvordan de kan anvende dem.”

Mona Villanueva, Filippinene

Knytt bånd med en matbit

“Uformelle undervisningsøyeblikk har hjulpet meg å få et bedre forhold til mine barn. Når vi sitter ved kjøkkenbordet og tar en matbit etter skolen, snakker vi om det som har skjedd i løpet av dagen. Ofte forteller en av dem om noe en venn har sagt, eller hva han eller hun følte da noen sa eller gjorde noe. Da kan jeg bære personlig vitnesbyrd og snakke om hva barnet mitt følte i situasjonen. Jeg tror at når vi har åpne samtaler når barna er avslappet, er de mer villige til å snakke om ting av betydning når behovet oppstår, fordi de har opparbeidet tillit, vel vitende om at deres foreldre vil lytte.”

Alyson Frost, Hellas

Pendling og samtaler

“Jeg følger døtrene mine til skolen med buss hver morgen, så vi har mange muligheter til å snakke sammen. For ikke lenge siden la vi merke til en mann og hustru som hadde en uoverensstemmelse. Døtrene mine snudde seg mot meg og ventet på at jeg skulle si noe om det. I stedet spurte jeg dem hva de syntes om det som hadde skjedd. De sa de syntes at en mann aldri skulle snakke slik til sin hustru. Deretter hadde vi en samtale om ekteskap og forhold. Den 30 minutter lange bussturen endte med å bli svært oppbyggelig og oppløftende.”

Mario Lorenz, Guatemala

En omsorgskrets

“Min hustru og jeg innser at det først og fremst er vårt og ikke ledernes ansvar å undervise våre barn, men vi er takknemlige for det de gjør, og vi hjelper til der vi kan. Vår menighet har flotte ledere som virkelig fokuserer på ungdom og barn, og gjør så mye de kan for å hjelpe dem å se sitt fulle potensial basert på det foreldrene har gjort. Jeg har møtt med biskopen ved et par anledninger, og jeg har god kommunikasjon med ungdomslederne og spør ofte om mine barn og deres fremgang. Det at vi kommuniserer ofte om våre barns utvikling hjelper oss alle å forstå hvordan vi kan hjelpe hver enkelt av dem.”

Jesse N. Arumugam, Syd-Afrika

KRISTUS UNDERVISTE I ÅSSIDER OG HJEM

“Frelseren [var]
mesterlæreren...

Vi ser at det meste av hans virke besto i undervisning. Likevel ble nesten ingenting av denne undervisningen gjort i en kirkebygning. Hans undervisning fant sted ute der folk var. Det var på hovedveier og sideveier, i åssider, på strender og i hjem.”

Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum, i “Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home” (opplæringsvideo for hjelpeorganisasjonene 2014), annualtraining.lds.org.

Styrke i Skriftene

“Skriftstudium hjelper meg å lære om Kristus og hans egenskaper, slik at jeg kan bli som ham. Det gir meg også Ånden i rikere mål, som veileder meg og lærer meg hvordan jeg kan anvende de tingene jeg har lært, slik at jeg kan være forberedt på å møte livets utfordringer og de fristelser Satan utsetter meg for. Uten denne velsignelsen vet at jeg ikke vil kunne oppnå mitt potensial som en sønn av Gud.”
Nathan Woodward, England

LÆRING I KIRKEN:

10 prinsipper enhver lærer bør kunne

I tillegg til å styrke læring og undervisning i hjemmet, kan vi også styrke klasseromsopplevelsen i kirken. Når lærere anvender disse 10 prinsippene, vil de hjelpe elevene å omvende seg til evangeliet i større grad.

1. Søk råd hos foreldre, som har hovedansvaret som lærere, for å kartlegge klassens behov og deretter undervise for å dekke disse behovene.
2. Forbered deg og undervis ved Ånden. Finn frem til spørsmål og læringsaktiviteter som fører til åndelige samtaler og gir klassens medlemmer åndelig næring.
3. Undervis personer, ikke leksjoner.
4. Fokuser på de grunnleggende læresetningene i evangeliet.
5. Undervis heller ett eller to sentrale prinsipper i dybden enn å prøve å dekke hele leksjonsmaterialet.
6. Innby Ånden ved å la alle delta (se L&p 88:122).
7. Ta med en sterk oppfordring til å handle – ikke bare noe å gå hjem og lese, men noe å gå hjem og etterleve.
8. Bær vitnesbyrd om læren – på slutten av leksjonen og når Ånden tilskynder.
9. Etterlev evangeliet, og sett ditt eget hjem i orden (se L&p 93:43–44, 50).
10. Finn måter å la undervisningen fortsette gjennom uformelle øyeblikk i hverdagen.

NOTER

1. *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 1.4.
2. Gary E. Stevenson, i “The Ward Council—We’re All in This Together” (opplæringsvideo for hjelpeorganisasjonene 2014), annualtraining.lds.org.
3. Jeffrey R. Holland, i “Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home” (opplæringsvideo for hjelpeorganisasjonene 2014), annualtraining.lds.org.

OPP TIL overflaten

IGJEN

Jeg hadde bønnfalt vår himmelske Fader om å fjerne min angst og fortvilelse, men uten disse prøvelsene ville jeg kanskje ikke nå det "lovede land" han ledet meg til.

Av Jon Warner

Cirka seks måneder etter endt utdanning begynte jeg å få panikkanfall, angst og bølger av depresjon. Jeg hadde ingen anelse om hvor disse følelsene kom fra, men de var sterke og tærende.

Jeg kjempet for å holde fokus. På jobben medførte enhver ny oppgave slik angst at jeg ikke kunne sitte stille. Tankene løp løpsk, og hjertet dunket så hardt at jeg trodde det skulle hoppe ut av brystet mitt. Dette kunne fortsette i dagevis, og når jeg kom hjem fra jobb hver dag, kollapset jeg på sofaen. Før jeg visste ordet av det var kvelden gått og en ny arbeidsdag hadde begynt.

Disse følelsene vedvarte i flere måneder, selv etter at jeg hadde funnet en ny jobb og søkt profesjonell hjelp.

Jeg ba hver morgen på vei til jobb om styrke til bare å klare meg gjennom dagen og komme hjem til min hustru og datter. Jeg kunne ikke se lys i enden av tunnelen, og jeg ønsket ofte å gi opp. Mang en dag ba jeg himmelen om hjelp mens tårene sprenget på. Jeg ba mer oppriktig enn jeg noen gang hadde gjort, og bønnfalt vår himmelske Fader om å hjelpe meg å forstå denne prøvelsen, og om å fjerne den fra meg.

Jeg følte meg hjelpeløs i mørke og fortvilelse når jeg ikke følte Ånden. Men når Ånden løftet meg ut av min

håpløshet, fant jeg optimisme til å fortsette – om bare til min neste bønn. Jeg lærte å stole på min himmelske Fader for mer enn bare en bønn ved måltidene eller en nonchalant innsjekking hver kveld. Som følge av dette kom jeg nærmere ham.

Kastet om på bølgene

Midt i min angst og fortvilelse leste jeg om igjen beretningen om da Jaredittene krysset “det store dyp” (Ether 2:25). Jeg kan bare forestille meg spenningen da de gikk ombord i båtene. Reisen var kanskje farlig, men de visste at de var på vei til “et land som er utvalgt fremfor alle andre land” (Ether 2:15).

Om reisen leser vi:

“Gud Herren lot en sterk vind blåse over havflaten mot det lovede land, og derfor ble de kastet om på havets bølger av vinden.

Og det skjedde at de mange ganger ble begravet i havets dyp, fordi bølger så høye som fjell skyllet over dem, og også på grunn av det voldsomme uvær som den sterke vinden forårsaket...

Derfor ropte de til Herren når de ble omgitt av vannmassene, og han førte dem opp til overflaten igjen.

Og det skjedde at vinden ikke sluttet å blåse mot det lovede land mens de var på vannene, og derfor ble de drevet frem av vinden” (Ether 6:5–8).

Disse versene ble personlige for meg. Jeg følte at jeg var i min egen båt mens angstens vinder hamret løs på meg og bølger av depresjon slo over meg og begravet meg i fortvilelsens dyp. Når jeg var “omgitt” og ropte til Herren, kunne jeg bryte gjennom overflaten, bare for å bli begravet nok en gang.

Jeg leste vers 8 om igjen: “Vinden [sluttet ikke] å blåse *mot det lovede land*... og derfor ble de drevet frem av vinden” (uthevelse tilføyd). Da slo det meg. Den samme vinden som fikk de kolossale bølgene til å begrave båtene, velsignet også Jaredittene på deres ferd. Jeg hadde bønnfalt vår himmelske Fader om å stilne vinden og bølgene, men uten dem ville jeg kanskje ikke nå det “lovede land” han ledet meg til.

Disse versene forandret mitt syn på livet. Min angst og depresjon hadde økt min tillit til vår himmelske Fader. Uten vinden og bølgene ville jeg kanskje aldri ha lært å kjenne Gud slik jeg har – og Jaredittene ville kanskje aldri ha kommet frem til det lovede land.

Nå, noen år etter denne opplevelsen, blåser ikke lenger angstens vinder i kast, og mine bølger av depresjon begraver meg ikke lenger. Men hvis og når stormen kommer tilbake, vil jeg påkalle Herren og være takknemlig, vel vitende om at rolig sjø ikke bringer båter til det lovede land – det må stormfullt hav til. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

MIST ALDRI TROEN

“Hvordan reagerer du best når psykiske eller følelsesmessige utfordringer møter deg eller dem du er glad i? Fremfor alt, mist aldri troen på din Fader i himmelen, som elsker deg høyere enn du kan fatte...”

Følg trofast den gjennomprøvde oppbyggende praksis som bringer Herrens ånd inn i ditt liv. Søk råd hos dem som har nøklene til ditt åndelige velvære. Be om og verdsett prestedømsvelsignelser. Ta nadverden hver uke, og hold fast ved de fullkommengjørende løftene i Jesu Kristi forsoning...

Ødelagte sinn kan bli helbredet akkurat slik benbrudd og knuste hjerter leges. Mens Gud arbeider med å gjøre disse reparasjonene, kan vi andre bidra ved å være barmhjertige, ikke dømmende, og snille.”

Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum, “Som et knust kar,” *Liahona*, nov. 2013, 40, 41.

OMVENDELSE
TIL EVANGELIET
OG ENDRING I

Chile

*De første dåpshandlingene fant
sted i 1956. Nå har Kirken et tempel,
9 misjoner, 74 staver og nesten
600 000 medlemmer i Chile.*

Av Néstor Curbelo

Kirkehistorisk konsulent, Området Syd-Amerika syd

I løpet av de 58 årene av deres historie har Kirkens medlemmer i Chile vist sin evne til å endre kurs og finjustere sitt liv i samsvar med profetenes rettleiding. Denne innstillingen har bidratt til Kirkens ekstraordinære vekst der i løpet av det siste halve århundret. I dag har Chile nærmere 600 000 medlemmer, noe som betyr at en av 30 chilenerne er medlem av Kirken.¹

En apostel besøker Chile

I 1851 kom eldste Parley P. Pratt (1807-1857) i De tolv apostlers quorum til Valparaíso i den hensikt å organisere Kirken. Han og ledsagerne hans kunne imidlertid ikke spansk, hadde svært få økonomiske ressurser, og landet manglet religionsfrihet, og derfor var de ikke i stand til å organisere Kirken.

Lærere og deres fjerdeklasse-elever ved Kirkens skole
Colegio AD Palmer, cirka 1966.

Eldste Pratt anbefalte følgende for president Brigham Young (1801-1877): "Mormons bok og noen billige publikasjoner burde bli oversatt til spansk og trykket, og deretter kan nøkkelen til disse landene vriss om, når et levende prestedømme ledsages av noe de kan lese – ja, de skrifter som inneholder Guds løfter, tidligere generasjoners bønner og tro, og Guds Ånd og kraft til å virke på dem for å gjenopprette Israels hus."²

Kirken blir organisert

Til tross for eldste Pratts tidligere forsøk, gikk det mer enn 100 år før Kirken var fast organisert i Chile. I 1956 ble eldste Joseph Bentley og Verle Allred sendt fra Argentina misjon for å forkynne evangeliet i Chile, som nå hadde fått større religiøs toleranse. I Santiago fikk disse misjonærene støtte fra familien Fotheringham, medlemmer som hadde flyttet fra Panama og hadde håpet på at det skulle komme misjonærer dit.

De første dåpshandlingene ble utført i Chile 25. november 1956, i et basseng ved en sosisettsklubb i Santiago. Eldste Allred minnes: "Vi dro til sosisettsklubben før soloppgang og hadde et møte med bønn og korte taler. Jeg gikk ned i vannet sammen med bror Garcia. Jeg døpte ham først, og deretter åtte andre. Dette var en svært spesiell anledning. Det vi alle følte, var uforglemmelig... Disse medlemmene skulle bli Kirkens pionerer i Chile, og jeg tror at hver og en av dem holdt seg trofaste til de døde: familien Garcia, familien Saldaño og søster Lanzarotti."³

Ledere blir kalt

I februar 1959 besøkte Spencer W. Kimball (1895-1985) i De tolv apostlers quorum Chile og understreket behovet for å utvikle lokalt lederskap. En av de første lokale lederne var Carlos Cifuentes, som var rådgiver til misjonspresidenten, Robert Burton. Eldste Julio Jaramillo, som senere ble områdesytti og tempelpresident, fortalte om denne opplevelsen:

“Jeg fikk mitt førsteinntrykk av bror Cifuentes da jeg ble invitert til et prestedømsmøte etter min dåp. Da møtet begynte, kom han frem til talerstolen, og det eneste jeg så var de skitne, svarte fingerne hans. Jeg tenkte: ‘Hvordan kan denne mannen lede et møte sammen med misjonspresidenten om han har skitne hender?’ Det var før han begynte å snakke, og jeg glemte alt annet da jeg følte ånden hans. Med enkle ord fremla han dyptgripende konsepter for oss. Han var mekaniker for tunge maskiner, og på lørdager jobbet han sent. Han vasket hendene, men med de få midlene som

nåværende Kirkehistorisk konsulent i Chile: “Skolene i Chile hadde stor innflytelse på den akademiske og åndelige opplæringen av tusenvis av unge mennesker, og de bidro til å forberede ledere og misjonærer i årene som fulgte.”⁵

Seminar og Institutt-programmet begynte i Chile i 1972. Til å begynne med deltok elevene i et hjemmestudieprogram med ukentlige leksjoner. Senere ble det organisert hyppigere leksjoner. Disse programmene velsignet de unge i landet og hjalp dem å forberede seg til tjeneste som heltidsmisjonærer. Eldste Eduardo Ayala, et tidligere

1851: Eldste Parley P. Pratt reiser til Valparaíso, men er ikke i stand til å organisere Kirken i Chile

► 1926: Eldste Melvin J. Ballard profeterer under et vitnesbyråsmøte om fremtidig vekst og styrke for Kirken i Syd-Amerika

► 1956: De første misjonærene, Joseph C. Bentley og Verle M. Allred, ankommer Santiago; de første dåpshandlingene finner sted

var tilgjengelig i verkstedet hans, klarte han ikke å fjerne alle smøremidlene. Der og da lærte jeg å ikke dømme folk etter utseende, men heller verdsette dem for det de egentlig er.”⁴

Den oppvoksende generasjon styrkes

I løpet av 1960- og 1970-tallet ble kirken i Chile styrket ikke bare ved stadig mer erfarne lokale ledere, men også av nybyggings- og utdannelsesprogrammer. Disse omfattet bygging av møtelyder sammen med opprettelse av Kirkens skoler, seminarer og institutter.

I mars 1964 ble de to første grunnskolenes drevet av Kirken grunnlagt i Chile. Etter hvert ble flere skoler åpnet, og elevtallet kom opp i over 2600. På slutten av 1970-tallet og tidlig på 1980-tallet ble fullgode offentlige skoler mer allment tilgjengelig, og Kirken bekjentgjorde at skolene i Chile ville bli nedlagt.

I en kommentar om utdannelsesprogrammet sa eldste Eduardo A. Lamartine, en tidligere områdesytti og

Religionsinstituttet i Temuco er et av 50 slike institutter i Chile.

President Gordon B. Hinckley taler til 48 000 chilenske siste-dagers-hellige i 1996 på en konferanse i Santiago.

medlem av De sytti, var en av de første Seminar-lærerne og jobbet senere for Kirkens skoleverk i Chile. Han sa: “Herren utvalgte de unge som var der på den tiden, og mange av dem er hjemvendte misjonærer og gode ledere med flotte familier... For meg var Seminar og Institutt et middel til frelse i tider med så mye ufred i landet vårt, og jeg er takknemlig for at jeg ble kalt til å arbeide i skoleverket.”⁶

Den første staven

19. november 1972 organiserte president Spencer W. Kimball (1910-2008), den gang i De tolv apostlers quorum, Santiago Chile stav med Carlos Cifuentes som president.

Forberedelsene til staven viste karakteren til de hellige i Chile og deres villighet til å følge profetene. Eldste Hinckley hadde kommet til Chile flere måneder tidligere for å organisere staven. Men etter å ha gjennomført intervjuer, ble det utsatt. Den gangen var det mange som hadde økonomiske problemer, og noen medlemmer

hadde vanskelig for å etterleve tiendeloven.

Eldste Hinckley forklarte: “Jeg kom tilbake seks måneder senere, og mens jeg intervjuet medlemmer, fant jeg en blomstrende tro. De vandret igjen i ærlighet for Herren, staven ble organisert, og siden den gang har de vokst og blomstret.”⁷

Pionerer på grensene

I dag er det to staver i Arica, den nordligste byen i Chile. Historien om Gladys og Juan Benavidez, de første konvertittene i Arica, viser pionerånden og den guddommelige innflytelsen da Kirken ble organisert over hele Chile.

Bror Benavidez fikk vite om Kirken i 1961, da vinden blåste noen papirer mot ham: “Disse viste seg å være sider fra *Det beste* med en omfattende artikkel om ‘Mormonene’ som beskrev deres liv og tro,” sa han.

Kort tid senere ble han rammet av en alvorlig sykdom som krevde medisinsk behandling i Santiago.

“Mens jeg var der, besøkte jeg min søster og fikk vite at hun hadde blitt medlem av Kirken,” sa han. “Hun inviterte meg til en spesiell konferanse. Mens jeg lyttet til åpningsbønnen og gjentok ordene i tankene, følte jeg stor glede strømme gjennom hele kroppen, og kjente Den hellige ånds innflytelse. På slutten av konferansen tok misjonærene meg med frem for å håndhvilse på den tilreisende autoriteten, eldste Ezra

på grunn av knapphet på mat og medisiner, hyppig trakassering av misjonærene og negativ medieoppmærksomhet.

I 1973 ga den økonomiske og sosiale krisen støtet til et militærkupp og diktatur som varte frem til 1990. Selv om Chile er et blomstrende demokrati i dag, var disse to tiårene en vanskelig periode for medlemmene. Grupper som motsatte seg militærdiktaturet, angrep møtehus og medlemmer fordi

1957: Kirken blir offisielt anerkjent i Chile

1960: Et kraftig jordskjelv rammer Concepción; Kirken sender humanitærhjelp

► *1961: Den chilenske misjon blir organisert med Asael Delbert Palmer som president*

1962: Spade-stikkseremonien til Kirkens første møtehus finner sted i Santiago

Taft Benson (1899-1994), den gang i De tolv's quorum.”

Bror Benavidez dro tilbake til Arica og delte sine opplevelser med sin kjæreste, Gladys Aguilar, som nå er hans hustru. Noen dager senere så Gladys to misjonærer komme forbi huset sitt. “Vi skyndet oss ut for å finne dem,” sa bror Benavidez. “1. juli 1961 ble vi døpt, sammen med min hustrus familie. I dag har vi barn og barnebarn i Kirken. Jeg er så takknemlig til Herren for det vindkastet som blåste informasjon om Kirken rett i hendene på meg.”⁸

En vanskelig periode

Ved valget i 1970 ble dr. Salvador Allende president og etablerte en marxistisk regjering. Kirkens medlemmer fikk det vanskelig

de trodde Kirken representerte interessene til USAs regjering. Eldste Ayala, som var stavsprezident på den tiden, sa: “Vi møtte generalautoritetene, og de fortalte oss: ‘Vær så snill, bruk visdom, be mye, gjør de riktige tingene slik at medlemmene vil holde orden i menighetene.’”⁹

Til tross for landets økonomiske problemer og de politiske motsetningene som splittet det chilenske samfunnet på begynnelsen av 1980-tallet, vokste Kirken raskt. Mellom 1970 og 1985 vokste antall medlemmer i Chile fra 15 728 til 169 361.

Santiago tempel

I 1980 ble de helligt velsignet med bekjentgjørelsen om at et tempel skulle bygges i Santiago i Chile.

“Som 12 år gammel ung mann ble jeg kjent med og fikk umiddelbart visshet om at evangeliets budskap var sant. 46 år har nå gått, og gjennom alle disse årene har jeg blitt velsignet, takket være målrettet arbeid av så mange ledere som gjorde så godt de kunne. Ved å bli kjent med og dele med nye generasjoner, føler jeg glede og stoler på at Herren vil fortsette å velsigne dette landet idet perspektivet som profetene har hatt om Chile, bare vokser.”¹²

Eldste Jorge F. Zeballos, et medlem av De sytti fra Chile

Da president Spencer W. Kimball innviet tempelområdet, var han veldig svak, men hans tilstedeværelse der viste hans kjærlighet til de hellige i Syd-Amerika, som han hadde jobbet sammen med siden 1959. Søster Adriana Guerra de Sepúlveda, som tolket for søster Kimball under arrangementet, sa: "Da jeg så profeten, en liten mann med et engleaktig ansikt, begynte jeg å gråte og kunne ikke finne ord å si til ham.

Eldste Hollands primære fokus var å gi et eksempel på å lede på Herrens måte. Han hjalp til med å lære opp nye ledere, og hadde tilsyn med omorganisering, nedleggelse og sammenslåing av hundrevis av menigheter og en rekke staver. Denne omorganiseringen og opplæringen var nødvendig på grunn av Kirkens raske vekst i landet. Hans lederskap bidro til å styrke enhetene og forberede Kirken i Chile for fremtiden.

1972: Den første staven i Chile blir organisert i Santiago

1977: I Santiago gjennomføres den første områdekonferansen med president Spencer W. Kimball og andre generalautoriteter tilstede

◀ 1981: Et misjonærutdanningscenter opprettes i Santiago

◀ 1983: President Gordon B. Hinckley innvier Santiago Chile tempel

Det var første gang jeg hadde vært i nærheten av en levende profet. Å se Herrens talerør her på jorden og i mitt land, var helt fantastisk."¹⁰

Templet ble innviet i 1983, og ble det andre i Syd-Amerika og det første i et spansktalende land.

Eldste Jeffrey R. Holland i Chile

I august 2002 ga Det første presidentskap to medlemmer av De tolv apostlers quorum i oppdrag å presidere over to områder av Kirken: Eldste Dallin H. Oaks ble sendt til Filippinene, og eldste Jeffrey R. Holland til Chile. Eldste Hollands tjenestegjerning og innflytelse mens han var i Chile, er uvurderlig, og vil fortsette å ha ringvirkninger i flere generasjoner.

Etter jordskjelvet i 2010 setter chilenske ungdommer og voksne i Hjelpende hender-programmet, sammen hygienepakker.

KIRKENS VEKST I CHILE

KIRKEN I CHILE

Menigheter og grener: 622

Staver: 74

Misjonere: 9

Templer: 1 (med et nytt
bekjentgjort)

Slekthistoriske sentre: 99

◀ 1990: Eldste Eduardo Ayala fra Chile kalles til De syttis annet quorum

◀ 2002: Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum blir kalt som president for området Chile

▶ 2008: Eldste Jorge F. Zeballos fra Chile blir kalt til De syttis første quorum

2009: Concepcion Chile tempel blir kjentgjort

I tillegg knyttet eldste Holland noen viktige kontakter i Chile. Eldste Carl B. Pratt i De sytti, rådgiver i områdepresidentskapet, beskrev noen av disse viktige relasjonene: "Eldste Holland opprettet et nært forhold til Ricardo Lagos [Chiles president] og hans hustru. De gjennomførte en rekke humanitære bistandsprosjekter. Eldste Holland ble kjent med den apostoliske nuntius [en høytstående katolsk embedsmann] og andre viktige personligheter i Chile."¹¹

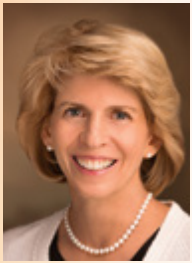
Tro på fremtiden

Innsatsen til eldste Parley P. Pratt og eldste Jeffrey R. Holland, ofrene til de første misjonærene som kom til Santiago, hengivenheten til ledere som Carlos Cifuentes og andre tidlige pionerer i Chile, kombinert med troen og hengivenheten til hundretusener som har sluttet seg til Kirken i løpet av mer enn et halvt århundre, har bygget et sterkt fundament for Kirken i Chile. I dag har landet et tempel (med et nytt kjentgjort), et opplæringscenter

for misjonærer, ni misjonere og 74 staver. Fremtiden er grenseløs i det åndelige arbeidet med å innby alle til å komme til Kristus. ■

NOTER

1. Se *Deseret News 2013 Church Almanac*, 454.
2. *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Scot Facer Proctor og Maurine Jensen Proctor (2000), 504.
3. Verle Allred, i Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile Sur*, bind 1 (2008), 6.
4. Julio Jaramillo, i Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, bind 1 (2006), 4–5.
5. Eduardo Adrian Lamartine Aguila, historisk sammendrag levert til artikkelforfatteren, nov. 2013.
6. Eduardo Ayala, i Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, bind 1 (2006), 44, 45.
7. Gordon B. Hinckley, i Rodolfo Acevedo A., *Alturas Sagradas: Templo de Santiago de Chile*, 100.
8. Néstor Curbelo, "Blossoming in the Desert," *Church News*, 9. nov. 1996, 8–9.
9. Eduardo Ayala, i Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, bind 1 (2006), 33.
10. Adriana Guerra de Sepúlveda, i Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile* (2006), 16.
11. Carl B. Pratt, i Néstor Curbelo, *Colombia: investigación histórica*, bind 1 (2010), 16.
12. Jorge F. Zeballos, i et brev sendt til artikkelforfatteren, januar 2014.

Av Carol F. McConkie
Førsterådgiver
i Unge kvinners
generalpresidentskap

MOT TIL Å **VELGE** **SØMMELIGHET**

Hva kan vi lære våre sønner og døtre for å hjelpe dem å ha mot til å velge sømmelighet i en verden som gjerne gjør narr av dem for deres dydige valg?

Hvorfor er sømmelighet så viktig? Hvorfor skulle en skjortefald, en utringning eller en T-skjorte spille noen rolle for Herren? Jeg er mor til fem døtre og to sønner, og som dere kan forestille dere, har temaet sømmelighet kommet opp i vårt hjem en gang iblant. I årenes løp har jeg imidlertid lært at sømmelighet best undervises ved å undervise i læren og sette et positivt eksempel. Læren vil hjelpe våre barn å forstå hvorfor sømmelighet er så viktig, og vårt eksempel vil vise velsignelsene ved sømmelighet på positive måter.

Hva er sømmelighet?

Sømmelighet er et gudgitt prinsipp som kan hjelpe oss å lære å bruke kroppen riktig her i jordelivet. Definisjonen av sømmelighet i *Tro mot pakten* er “en ydmyk holdning og anstendig påkledning, personlig pleie, språk og adferd.”¹ Sømmelighet er ikke forfengelig eller brautende. Sømmelige personer bruker ikke kroppen sin eller oppførselen sin til å søke verdens anerkjennelse eller å trekke oppmerksomhet til sine egne virkelige eller antatte prestasjoner eller ønskelige egenskaper.

Husk at prinsippene for sømmelighet som fremlegges her, gjelder for både menn og kvinner, sønner og døtre, og husk at selv når vi underviser og er eksempler på sømmelighet, må vi aldri dømme dem som velger korte skjørt eller “regnbuehåret og de mange ringene.”² Vi viser alltid medfølelse og Kristus-lignende kjærlighet til den enkelte, samtidig som vi er lojale mot de normer Herren har fastsatt.

Jeg vitner om at valgene vi gjør for å presentere oss og oppføre oss sømmelig, sender et sterkt budskap om at vi forstår vår identitet som sønner og døtre av Gud, og at vi har valgt å stå på hellige steder.

Jeg elsker dette skriftstedet: “Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds ånd bor i dere? ... Guds tempel er hellig, og det er dere” (1 Korinterbrev 3:16-17). Legemet er åndens tempel. Det er til dette legemlige tempel at vi innbyr Den hellige ånds veiledning. Jeg tror at når vi velger sømmelige klær og sømmelig oppførsel, *bærer og etterlever vi vårt vitnesbyrd* om Gud den evige Fader og hans Sønn Jesus Kristus. Vi vitner ved vårt fysiske utseende om at vi er Kristi disipler og at vi etterlever hans evangelium.

Hvorfor er sømmelighet viktig?

Vi lever i en verden med godt og ondt, og det fysiske legemet kan brukes til både gode og dårlige formål. Vi vet imidlertid at vår dyrebare kropp er en gave fra Gud til hver enkelt av oss. Den er hellig. Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum har sagt: “For dem som kjenner og forstår frelsesplanen, er besudling av legemet en form for opprør [se Mosiah 2:36-37] og fornektelse av vår sanne identitet som Guds sønner og døtre.”³ Vi velger å ta vare på og beskytte kroppen vår, slik at vi kan være et redskap i Guds hender for å tilveiebringe hans strålende hensikter (se Alma 26:3). Hvis vi ønsker å stå for Frelseren og gjøre hans arbeid, må vi spørre oss selv: Hvis

Frelseren sto ved siden av oss, ville vi føle oss vel i klærne vi bruker?

Sømmelighet i påkledning, utseende, tanke og adferd er tegn på at vi forstår de pakter vi har inngått som velsigner oss, beskytter oss og styrker oss i våre forberedelser til å vende tilbake til hans nærhet. Da vi ble døpt, trådte vi ut av verden og inn i Guds rike. Alt må være annerledes for oss. Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum har sagt: “Når vi velger å være i hans rike, adskiller – ikke isolerer – vi oss fra verden. Vår påkledning vil være sømmelig, våre tanker rene, vårt språk rent.”⁴

Sømmelighet er et prinsipp som vil bidra til å holde oss trygt på paktens vei idet vi nærmer oss Guds nærhet. Sømmelighet i påkledning og utseende, tanke og adferd vil bidra til å forberede oss til å inngå og holde hellige tempelpakter. For å velsigne og beskytte Adam og Eva, ga Gud dem kjortler av skinn å kle seg med før han sendte dem ut av hagen. På samme måte har Gud gitt oss et dekke i form av pakter i jordelivet, symbolisert ved våre hellige tempelkledninger.

Hva er velsignelsene ved sømmelighet?

Hva kan vi lære våre sønner og døtre for å hjelpe dem å ha mot til å velge sømmelighet i en verden som gjerne gjør narr av dem og håner dem for deres rene og dydige valg? Ser de oss bruke kroppen for å tiltrekke oss oppmerksomhet eller til å ære Gud?

Sømmelighet i tanke, ord, utseende og adferd hjelper oss å oppnå tre styrkende og foredlende velsignelser.

1. Sømmelighet innbyr Den hellige ånds konstante veiledning. Eldste Hales har sagt: “Sømmelighet er faktisk fundamentalt for å være verdig Ånden.”⁵

La oss hjelpe våre barn å forstå at de ikke ønsker å gjøre noe for å nekte seg selv “Den Hellige Ånds usigelige gave” (L&p 121:26). Hjelp dem å vite at dyrebare

og kraftfulle åndelige gaver følger Hans hellige veiledning. Gud har lovet: “Jeg vil gi deg av min Ånd som skal opplyse ditt sinn, som skal fylle din sjel med glede... Ved dette skal du vite, alle ting hva som helst du ønsker av meg, henhørende til rettferdighet, med tro og tillit til meg at du skal få” (L&p 11:13–14). Kunnskap, visdom og vitnesbyrd, glede, fred og lykke – dette er noen av de store velsignelsene vi kan love våre barn når vi oppfordrer dem til å leve sømmelig og være verdige til Den hellige ånd.

En av utfordringene med å kle seg sømmelig er at moter og sosialt akseptert adferd forandrer seg regelmessig. Herrens normer forandrer seg aldri. Lær unge menn og unge kvinner å være følsomme for Ånden når de gjør valg om hva de skal ha på seg, si og gjøre. Hvis de lever nær til Ånden, trenger de ikke å være som verden.

Våre barn har mottatt Den hellige ånds gave, og de ferdes på paktens vei som fører til templet og vil bringe dem tilbake til Guds nærhet. De trenger at vi forsikrer dem om og viser dem at de vil bli veiledet, beskyttet, trøstet og rensket når de lever verdig til Den hellige ånd.

2. Vi kan lære våre sønner og døtre at sømmelig utseende og adferd bidrar til å beskytte oss mot verdens destruktive innflytelse. Et av de mest villedende våpen som brukes mot oss alle, er den sosialt aksepterte holdningen at moral er gammeldags. Sømmelighet er et forsvar mot

Lær unge menn og unge kvinner å være følsomme for Ånden når de gjør valg om hva de skal ha på seg, si og gjøre. Hvis de lever nær til Ånden, trenger de ikke å være som verden.

slike onde innflytelser og en beskyttelse for kyskhetslov og dyd. Lytt til disse ordene i *Til styrke for ungdom*: “Gjør ikke noe annet som vekker seksuelle følelser [før ekteskapet].”⁶ Uanstendig utseende og oppførsel vil ofte vekke seksuelle følelser og vil bryte ned barrierer og invitere større fristelser til å bryte kyskhetsloven.

Eldste Hales har sagt: “Sømmelighet ligger til grunn for å være ren og kysk, både i tanke og gjerning. Fordi sømmelighet veileder og påvirker våre tanker, vår oppførsel og våre avgjørelser, er det en viktig del av vår karakter.”⁷ Undervis og sett et eksempel på sømmelighet for å hjelpe våre unge menn og unge kvinner å være beredt til å forsvare og beskytte formeringsevnen de har i seg. Hjelp dem å holde hellig og spare uttrykk for kjærlighet mellom en mann og hustru, til ekteskapet.

3. Sømmelighet gjør oss i stand til å “stå som Guds vitner til alle tider” (Mosiah 18:9). Frelseren sa: “Løft deres lys opp

så det kan skinne for verden. Se, jeg er det lys som dere skal løfte opp” (3 Nephi 18:24). Vi har et guddommelig påbud om å være et fyrårn for verden, om å vise gleden ved å etterleve evangeliet, om å undervise rettferdighet, og om å bygge opp Guds rike på jorden. Vi gjenspeiler alle Kristi lys når vi er sømmelige og rene og holder budene. Sømmelighet vitner om vårt vitnesbyrd om Frelseren og om Jesu Kristi evangelium.

Hvor vakre og hvor velsignet de er som blir veiledet av Den hellige ånd, som beskytter seg mot verdslighet, og som står som Guds vitner for verden. Og velsignet er de som er eksempler på og underviser alle Sions sønner og døtre i læren om sømmelighet.

Når vi har inngått en pakt om å følge Frelseren og ønsker å motta fylden av velsignelsene ved hans forsoning, er det egentlig bare ett antrekk som teller. Moroni skriver: “Våkn opp og reis deg fra støvet... og ta på deg *dine skjønne klær*, O Sions datter... så Den Evige Faders pakter... kan bli oppfylt” (Moroni 10:31; uthevelse tilføyd).

De skjønne klærne er rettferdighetens kapper som bæres av dem som har holdt sine pakter. Forbereder vi barna våre til å iføre seg disse skjønne klærne?

Jeg vitner om at frelsen kommer ved Kristus, og at de som har holdt sine pakter, vil “ha en fullkommen kunnskap om sin glede og sin rettferdighet og være ikledd renhet, ja, rettferdighetens kappe” (2 Nephi 9:14). ■

Fra en tale holdt på Brigham Young Universitys kvinnekonferanse 2. mai 2013.

NOTER

1. *Tro mot pakten – En oppslagsbok i evangeliet* (2004), 147.
2. Jeffrey R. Holland, “Israel, Israel, Gud deg kaller,” Kirkens skoleverks andakt, 9. sep. 2012, cesdevotionals.lds.org.
3. David A. Bednar, “Vi tror at vi må være kyske,” *Liahona*, mai 2013, 43.
4. Robert D. Hales, “Dåpens pakt – å være i riket og av riket,” *Liahona*, jan. 2001, 8.
5. Robert D. Hales, “Sømmelighet – Ærbødighet for Herren,” *Liahona*, aug. 2008, 18.
6. *Til styrke for ungdom* (2011), 36.
7. Robert D. Hales, *Liahona*, aug. 2008, 19.

MIN BØNN I NORDSJØEN

Da jeg var 17 år gammel, bodde vi på en øy i Sør-Norge som heter Andabeløy. Min far konverterte til Kirken på Andabeløy, og jeg ble døpt i havet der.

Jeg var fisker på den tiden, og hadde mye erfaring med å håndtere en båt. Far ga meg ansvaret for båt-taxi-tjenesten vår som ble benyttet av innbyggerne i området.

En dag i 1941 fikk vi telefon fra legen i Flekkefjord, nord for oss. En kvinne som bodde ca to timer unna med båt, trengte øyeblikkelig legehjelp. Dr. Hoffman spurte om jeg kunne ta båten og kjøre ham til

henne, men mor og far var bekymret for en storm som raste i Nordsjøen. Vi bestemte oss for å be og spørre vår himmelske Fader om hva vi skulle gjøre. Vi fikk til svar at jeg skulle dra ut.

Da jeg sakte kjørte *Tryg*, min 31 fot store fiskebåt ut på sjøen, var været dårlig og bølgene store. Etter å ha hentet legen, satte jeg kurs ut gjennom fjorden mot åpent hav. Vi skulle til et tettsted like nord for Lista, som ligger på Norges steinete sydkyst – kjent for uvær og forlis.

Jeg styrte gjennom stormen til vi kom til en steinete vik, ca 12 meter

bred, som førte til målet. Bølgene, som var så høye at jeg ikke kunne styre båten gjennom innløpet, fosset inn gjennom innløpet og slo mot steinene.

“Hva skal vi gjøre?” ropte legen om kapp med vinden.

“Vi må be angående det,” svarte jeg.

Jeg stoppet opp og ba vår himmelske Fader om veiledning. Så snart jeg hadde sagt amen, fikk jeg et tydelig svar. Jeg husket plutselig en historie en gammel fisker hadde fortalt meg. Han hadde fisket i samme område i et voldsomt uvær, og klarte ikke å komme i land. Mens han ventet på at

stormen skulle stilne, la han merke til et mønster i de innkommende bølgene. Etter at tre store bølger hadde skylt inn, fulgte en kort periode med ro – lenge nok til at han kunne kjøre inn i innløpet.

Jeg hadde fisket mange ganger i dette området, men hadde aldri lagt merke til et bølgemønster. Likevel stilte jeg båten foran innløpet, der vi ventet og fulgte med mens tre store bølger slo inn. Ganske riktig ble det plutselig stille. Jeg lot båten gli frem over den jevne overflaten i den indre bukten og brakte dr. Hoffman trygt i land. Han skyndet seg til den syke

Bølgene var så høye at jeg ikke kunne styre båten gjennom innløpet.

kvinnen mens jeg ventet i båten, takk-nemlig for at min himmelske Fader hadde besvart min bønn.

Da legen kom tilbake en time senere, sa han: “Vi reddet livet hennes!”

Lettet over nyheten og bedre vær, styrte jeg båten hjem i trygghet.

Jeg bærer vitnesbyrd om at når vi trenger hjelp, skulle vi be. Jeg vet at vår himmelske Fader vil svare. ■
Olaf Thorlief Jensen, Utah, USA

HAN ER GLAD I DEG

Jeg satt i hjørnet av det celestiale rom ved orgelet under innvielsen av Memphis Tennessee tempel. President James E. Faust (1920-2007), medlem av Det første presidentskap fra 1995 til 2007, hadde kommet for å innvie templet. Han og flere andre ledere satt bak mikrofonen. Et av Kirkens lokale kor kom inn og stilte seg bak dem.

En ung kvinne jeg var besøkende lærerinne for, var medlem av koret. Gjennom hele møtet ba jeg om at hun ville få det hun hadde kommet for. Hun hadde betrodd seg til meg og sagt at hun kom til tempelinnvielsen den dagen for å finne ut hvordan Herren så på henne. Hun hadde tidligere begått alvorlige synder, og selv om hun hadde omvendt seg, strevde hun fortsatt med å føle godt ved seg selv

og til og med å føle seg vel med å synge i koret.

Jeg stirret på president Faust, idet jeg følte at han, som en representant for Herren i Det første presidentskap, burde være i stand til å gjøre noe. Men hvordan kunne jeg fortelle ham det, og hvordan kunne han gjøre noe? Etter møtet ville han forlate rommet like raskt som han hadde kommet inn, og det ville ikke være noen introduksjoner, ingen håndtrykk og ingen samtale. Jeg forsto at han hadde det travelt og hadde reiseplaner, men jeg ba likevel.

President Faust syntes å sitte i dype tanker, men så på meg en stund – med knyttede muskler i øyenbrynene. Da møtet ble avsluttet, lyste han opp med et lykkelig ansiktsuttrykk.

Han så på meg igjen, og plutselig reiste han seg, snudde seg og strakte armen frem så langt som den rakk. Han pekte direkte på venninnen min. Så sa han bestemt og høyt og tydelig: “Herren er glad i deg!”

President Fausts gest var liten og enkel, men likevel så virkningsfull at den bare kunne ha kommet ved at Den hellige ånd formidlet til ham det jeg ikke kunne. Disse få ordene velsignet min venn og fortsetter å underbygge min tro på at Herren er oppmerksom på detaljene i vårt liv, og “at ved små og enkle ting vil store ting skje” (Alma 37:6). ■

Alice Victoria Weston-Sherwood,
Arkansas, USA

JEG HØRTE BARNA

Klinisk depresjon var noe jeg aldri ønsket å oppleve igjen. Men etter at jeg hadde vært fri for den i 12 år, vendte den tilbake.

Jeg ble redd og forvirret. Jeg spurte min himmelske Fader og ba om styrke til å klare meg gjennom prøvelsen. Jeg bønnfalt ham også om at depresjonen ikke måtte vare i fem år, slik den hadde gjort forrige gang.

Min mann og jeg har tre barn, to sønner og en datter, som har velsignet oss med 13 barnebarn. Da hun fikk vite om fortvilelsen jeg opplevde, fikk min datter familien til å forenes om en dag med faste og bønn. Alle barnebarna, i alderen 1 til 10 år, ønsket å be for bestemor, og de tre som var døpt, ønsket å faste. Det var til stor trøst å vite at min mann, mine barn og barnebarn ville faste og be på mine vegne.

Da jeg våknet etter en lur dagen etter, virket ikke depresjonen like sterk. Dagen etter det igjen gikk

Alle barnebarna, i alderen 1 til 10, ønsket å be for bestemor, og de tre som var døpt, ønsket å faste.

det enda bedre. Etter fem dager var depresjonen helt borte. Den kvelden, mens jeg tenkte på hvordan dette miraklet hadde skjedd, rørte en stemme ved min sjel og sa til meg: “Jeg hørte barna.” Vår himmelske Fader hadde hørt dem i deres uskyld, og hadde besvart deres bønner i ydmykhet, tro og kjærlighet.

Frelseren sa:

“Uten at dere omvender dere og blir som barn, kommer dere slett ikke inn i himlenes rike.

Den som gjør seg liten som dette barn, han er den største i himlenes rike” (Matteus 18:3–4).

Jeg har skrevet til barnebarna og takket dem for at de fastet og ba

på mine vegne. Jeg fortalte dem hvor glad jeg er i dem. Jeg fortalte dem at vår himmelske Fader hadde hørt dem og besvart deres bønner.

Etter hvert som mine barnebarn vokser i evangeliet, håper jeg de vil huske den gangen vår himmelske Fader sa til bestemoren deres: “Jeg hørte barna.” Og jeg håper denne erfaringen vil styrke deres vitnesbyrd og hjelpe dem å holde seg sterke i evangeliet. ■

Joy Cromar, California, USA

MEGET ATTRAKTIV GIFT

Da jeg gikk ut døren for å hente avisen, så jeg et ubehagelig syn. En rødlig tue av brannmaur hadde bygget seg opp i løpet av natten, idet de kom opp gjennom sprekken mellom plenen og fortauet.

Selv om min mann og jeg ikke hadde bodd lenge i Texas, visste jeg av smertefull erfaring at maurenes sviende bitt, ikke fargen, hadde gitt dem kallenavnet. Jeg gikk til garasjen, der vi hadde insektmiddel. Så leste jeg instruksjonene på etiketten.

“[Dette insektmiddelet] er svært attraktivt for brannmaur,” sto det. “De vil ta det med inn i tuen, gi det til dronningen, og kolonien vil dø.” Ifølge etiketten skulle jeg strø litt granulat på og rundt tuen. Maurene ville gjøre resten.

Jeg var skeptisk. Brannmaurene virket ganske smarte, som kunne bygge høye tuer i løpet av én natt. Jeg tvilte på at de ville falle for kamuflert gift, men jeg strødde det på likevel.

En kort stund senere fant jeg tuen full av aktivitet. Jeg holdt avstand, men bøyde meg ned for å se på oppstyret. De var så ekstatisk som om det nettopp hadde regnet manna fra himmelen. De slepte de hvite granulatene

i de små klypene sine og veltet over hverandre i hastverket for å få giften inn i tuen.

Jeg fulgte skrekkslagen med. De var villige til å ta giften inn i hjemmet sitt. Ordene “svært attraktivt” hadde tydeligvis ikke vært overdrevet. På et eller annet vis hadde insektmiddel-selskapet klart å få noe dårlig – til og med dødelig – til å se veldig godt ut.

Jeg hadde aldri sett et mer slående eksempel på hvordan noe dårlig kunne manipuleres slik at det så godt ut. Det fikk meg til å tenke på hvordan Satan gjør det samme. Det var betryggende å vite at selv om han kan strø sin kamuflerte gift rundt hjemmet mitt, kan han ikke få den inn – med mindre jeg lar ham. Hvordan kunne jeg så holde den ute?

Jeg kom til å tenke på et av mine favorittskriftsteder: “For se, Kristi Ånd er gitt til alle mennesker, så de kan skjelve godt fra ondt.” Med denne Ånd, forklarer Mormon, kan vi “ha en fullkommen kunnskap” om at noe er av Gud eller av Satan (Moroni 7:16).

Opplevelsen av å se de dødsdømte maurene fylte meg med takknemlighet for at min mann og jeg kunne vurdere og med sikkerhet vite om vi

skulle slippe noe inn i vårt hjem eller ikke. Vår oppgave var å lære våre barn å følge Kristi ånd, slik at de også kunne gjenkjenne giften når de kom ut for den.

Mens jeg sto der fremoverbøyd og så disse insektene bære hvert eneste korn inn i tuen sin, lovte jeg meg selv å gjøre alt jeg kunne for å holde giften ute av mitt hjem. ■

Alison L. Randall, Utah, USA

lfølge etiketten skulle jeg strø litt granulat på og rundt tuen. Maurene ville gjøre resten.

Vi må forsvare DET vi tror på

Vi lever i en verden der mange ser det onde som godt og det gode som ondt, og vi må ta et standpunkt for det gode. Følgende er vitnesbyrd fra unge voksne som har forsvart det de tror på. De hverken kranget eller reagerte med sinne eller uvennlighet. De viste "både mot og høflighet"¹, og som følge av dette styrket de andre (se 3 Nephi 12:44-45).

MIN BROR NEKTET Å DRIKKE CHAMPAGNE

I Frankrike er det verneplikt. Min 20 år gamle lillebror Loïc bestemte seg for å gå på reserveoffiserskolen for å bli løytnant. Da skolen nærmet seg slutten, var det en edsavleggelse for nye offiserer. Alle måtte etter tur fremsi regimentets slagord. Så måtte de drikke et glass champagne med en rose i – og svelge begge deler. Denne tradisjonen begynte med Napoléon Bonaparte, og ingen offiser siden hadde unnlatt å delta.

Loïc fortalte obersten at han ikke kunne drikke alkohol på grunn av sine religiøse prinsipper. En iskald stillhet fulgte hans anmodning om fritak. Obersten reiste seg. Istedenfor å tvinge Loïc til å drikke champagnen, gratulerte han ham for at han hadde stått ved sine prinsipper til tross for press, og sa han var stolt over å ta imot denne prinsippfaste mannen i regimentet sitt. De erstattet champagnen med noe annet, og Loïc deltok i edsavleggelsen.
Pierre Anthian, Frankrike

JEG BLE INVITERT TIL EN VILL FEST

Etter endt utdanning arbeidet min søster Grace og jeg for et firma sammen med flere andre siste-dagers-hellige. Arbeids-giveren var ikke medlem av Kirken. Da min søster ble ansatt, planla arbeidsgiveren en overraskelsesfest for henne i forbindelse med at hun skulle gifte seg. Jeg håpet hun ville respektere normene våre, men i stedet bestilte hun alkoholholdig drikke, en mannlig danser og en skandaløs video.

Før festen følte jeg at Den hellige ånds hvisken oppfordret meg til å minne sjefen på normene våre. Jeg grep tak i min Unge kvinners medaljong og tenkte på alle anstrengelser og ofre jeg hadde gjort da jeg var i Unge kvinner for å fullføre "Personlig fremgang". Jeg ba om at jeg måtte bli veiledet til å stå litt rakere akkurat nå. Jeg sendte SMS til arbeidsgiveren om mine betenkeligheter, og trodde kanskje hun ville bli fornærmet. Likevel var mitt største ønske å behage vår himmelske Fader.

Da festen begynte, hverken snakket eller smilte sjefen til meg. Hun hadde imidlertid avbestilt danseren og videoen.

I dagene etter festen snakket og lo ikke sjefen sammen med meg slik hun hadde gjort før festen. Men jeg følte meg vel fordi jeg visste at Gud var tilfreds med det jeg hadde gjort. Etter en ukes tid var forholdet mitt til sjefen tilbake til det normale. Jeg vet at Gud bløtgjorde hjertet hennes og hjalp henne å innse at jeg etterlevde det jeg trodde på.

Lemy Labitag, Cagayan-dalen, Filippinene

JEG HØRTE STØTENDE SPRÅK I KLASSEN

Da jeg var rundt 18, hadde jeg søm som fag på skolen. En dag begynte tre jenter rett ved siden av meg å bruke støtende språk. Jeg visste ikke om jeg skulle ignorere dem for å unngå konflikt, eller om jeg skulle forsvare mine normer og be dem om å slutte. Til slutt sa jeg så hyggelig jeg kunne: "Unnskyld meg, men kan dere være så snill å passe språket deres?"

Den største av jentene stirret på meg og sa: "Vi snakker akkurat sånn som det er naturlig for oss."

Jeg sa: "Men er dere virkelig nødt til å banne? Det er veldig støtende."

Hun sa: "Ikke lytt, da."

Jeg begynte å bli lei meg og sa: "Det er vanskelig å ikke lytte når dere snakker så høyt."

Hun sa: "Du får bite det i deg."

Jeg ga opp. Jeg var frustrert over jentene, men enda mer frustrert over meg selv. Jeg kunne ikke tro at jeg at jeg hadde latt tonefallet mitt bli konfronterende. Jentene bannet fortsatt, og nå var vi alle sinte.

Etter at jeg hadde roet meg ned, så jeg at jentene hadde problemer symaskinen sin. Jeg visste hva som var galt, fordi jeg hadde hatt det samme problemet tidligere. Så jeg viste dem hvordan man ordner det. Jeg så ansiktsuttrykket på den største jenta forandre seg. Hun sa: "Vi beklager." Jeg kunne ikke tro det – hun ba om unnskyldning. "Jeg beklager også," sa jeg. "Jeg burde ikke blitt så sur."

Jeg gikk tilbake til symaskinen min og hørte ikke et eneste banneord mer. Denne opplevelsen lærte meg at det vi sier, kanskje ikke vil forandre andres holdninger, men vennlighet og tjeneste kan ofte gjøre det.

Katie Pike, Utah, USA

JEG FORSVARTE DET Å REISE PÅ MISJON

Jeg ble medlem av Kirken da jeg var 19, som den andre av tre sønner og den eneste siste-dagers-hellige i familien. Kort tid etter at jeg ble døpt begynte jeg å føle et ønske om å reise på misjon. Etter et år fortalte Ånden meg at jeg burde dra. Jeg snakket med mor, som ikke syntes det var riktig av meg å reise. Jeg utsatte det i et år, men ønsket om å reise på misjon forlot meg aldri. I løpet av det året studerte jeg Skriftene, sparte penger, klargjorde papirene mine, tok alle legeundersøkelsene, og – etter at alt annet var klart – ventet jeg på Herren. Det varte ikke lenge før jeg ble kalt til å tjene i Brasil Campinas misjon.

Mor og far var fremdeles imot det. Jeg fastet og ba uforbeholdent, og fortalte min himmelske Fader om min frykt. Jeg ba ham om å røre ved min jordiske fars hjerte. Det gjorde han. Til min overraskelse deltok far på avskjedsfesten som vennene mine hadde arrangert for meg lørdagen før avreisen. Og den mandagen kjørte far meg til flyplassen.

På misjonen følte jeg Guds kjærlighet mens jeg forkynte evangeliet. Mor sluttet ikke å være mor, og da jeg kom hjem, var hun den første til å klemme meg.

Jeg lærte at en misjon er mye mer enn en plikt – det er et privilegium og en fantastisk tid for vekst og læring.
Cleison Wellington Amorim Brito,
Paraíba, Brasil

JEG BAR VITNESBYRD OM GUD

Som førsteårsstudent ved landets beste universitet følte jeg meg presset til å gjøre mitt beste. Forfølgelse kom, og jeg begynte å stille spørsmål ved min tro på evangeliet da mange av mine forelesere utla det de hevdet var "virkeligheten". Mange av klassekameratene mine ble påvirket. Dette miljøet gjorde det vanskelig å opprettholde kristne verdier. Jeg vurderte å slutte, men besluttet at det var bedre å bli. Jeg tenkte at hvis det bare var noen få som var kvalifisert til å komme inn på dette universitetet, og blant disse var det bare noen få siste-dagers-hellige, så burde jeg bli og stå for sannheten.

Biologiprofessoren min, en selverklært ateist, underviste i naturvitenskap uten tro på en høyeste Skaper. Men jo mer jeg hørte, jo mer styrket det min tro på at det finnes et høyeste vesen – Gud, vår Fader – som skapte alle disse tingene. Andre hevdet at denne oppfatningen ikke ga noen mening. Diskusjonene våre ble mer intense. Jeg var ivrig etter å rekke opp hånden og forklare at jeg tror på Gud som Skaperen.

Tiden for å gi kommentarer kom. På skolen min var det vanlig at folk applauderte, ropte eller buet på dem som fremla sine oppfatninger. Jeg reiste meg frimodig og sa tydelig til motstanderne: "Å tro på Gud gir kanskje ingen mening for dere i øyeblikket, men dagen vil komme da det vil gi like mye mening for dere som det gjør for meg nå."

Siden den gangen har aldri noen buet på meg når jeg har forsvart det jeg tror på. Fra da av utviklet jeg meg faglig, sosialt og åndelig. Jeg begynte å bli aktiv i studentaktiviteter, og jeg ble valgt til flere verv ved skolen.

Jeg lærte at det å stå for sannheten, om så bare én gang, i stor grad påvirker våre fremtidige beslutninger.

Vince A. Molejan jr., Mindanao, Filippinene

NOTE

1. Se Jeffrey R. Holland, "Kostnaden og velsignelsene ved å være en disippel," *Liahona*, mai 2014, 6.

Mitt sammenflettede VITNESBYRD

Av Ivy Noche

Misjonærer underviste familien min i evangeliet i vårt hjem i Singapore. Far sluttet seg ikke til Kirken, men mor gjorde det. Hun underviste oss om Jesus Kristus og hans evangelium. Selv som barn fortalte jeg stolt vennene mine at jeg var en siste-dagers-hellig.

Jeg har alltid stolt på min mors undervisning. Men da jeg ble en ung voksen, spurte en misjonær meg hvor mange ganger jeg hadde lest Mormons bok. Jeg hadde blitt stilt dette spørsmålet før, men denne gangen innså jeg at fordi jeg ikke hadde lest Mormons bok, visste jeg ikke om den var sann.

En ubestridelig kjensgjerning

Jeg kunne ikke lenger unngå en ubestridelig kjensgjerning:

For meg henger sannheten av Jesu Kristi evangelium og sannheten av Mormons bok sammen. Hvis evangeliet er sant, da er Mormons bok sann.

Sannheten av Jesu Kristi evangelium og sannheten av Mormons bok henger sammen. Hvis evangeliet er sant, da er Mormons bok sann. Siden jeg ikke visste om Mormons bok var sann, ble jeg nå usikker på alt jeg hadde lært å tro på. Jeg var forvirret, og spørsmålet – “Er Mormons bok

sann?” – gnaget i bakhodet.

Mitt voksende forhold til Frelseren Jesus Kristus ga meg også et ønske om å vite sannheten. Den dagen jeg innså at jeg ikke kunne lære nok om Jesus Kristus uten et seriøst studium av Mormons bok, var den dagen jeg inderlig ønsket å få vite om den var sann.

Kalt som lærer

Jeg ba om veiledning. Samtidig med dette kalte grenspresidenten meg til å undervise om Mormons bok i klassen for evangeliets lære. Jeg tok imot kallet fordi jeg følte det kunne være Herrens svar for å hjelpe meg å få vite sannheten om Mormons bok og komme nærmere Frelseren.

Det var vanskelig å undervise. Etter noen søndager skjønte jeg at jeg

aldri ville kunne være effektiv før jeg trodde på Mormons bok.

Historier utspilte seg kapittel for kapittel

Jeg begynte å studere Mormons bok hver uke, og fant snart glede i min lesning. Historiene i Mormons bok utspilte seg kapittel for kapittel og bragte meg nærmere Jesus Kristus.

Jeg leste om Kristi fødsel, som Nephi så i et syn:

“Og jeg så byen Nasaret, og i byen Nasaret så jeg en jomfru som var overmåte skjønn og ren...

Og engelen sa til meg: Se, jomfruen som du ser, er Guds Sønnns mor i kjødet” (1 Nephi 11:13, 18).

Jeg leste om planen for lykke og lærte at tro på Jesus Kristus er nødvendig for vår frelse. Amulek forkynte:

“Jeg vet at Kristus skal komme blant menneskenes barn for å påta seg sitt folks overtredelser, og at han skal sone for verdens synder, for Gud Herren har talt det...

For ifølge den evige Guds store plan må en forsoning finne sted, ellers må hele menneskeheten uunngåelig omkomme” (Alma 34:8–9).

Jeg leste om da Jesus Kristus betjente sine andre får i oldtidens Amerika, og jeg visste at han er Gud for alle nasjoner. Han fortalte nephitene: “Dere er dem om hvem jeg sa: Jeg har andre får som ikke er av denne hjord. Også dem må jeg føre frem, og de skal høre min røst, og det skal bli én hjord og én hyrde” (3 Nephi 15:21).

Mitt vitnesbyrd kom litt etter litt

Mens jeg leste Mormons bok, lyste min tro på Jesus Kristus opp, og min forståelse av hans plan vokste (se Alma 32:28).

Jeg vitner om at Mormons bok er sluttsteinen i vår religion. Den hellige ånd har åpenbart for meg at Joseph Smith er en sann profet som gjenopprettet Guds kirke på jorden og oversatte Mormons bok fra gullplattene. Mormons bok vitner om Jesus

Kristus og virker hånd i hånd med Bibelen. Sammen vitner de om at Jesus Kristus virkelig er Guds Sønn og at han er Gud for *alle* nasjoner, ikke bare én. ■

Artikkelforfatteren bor i Singapore.

SLUTTSTENEN I VÅR RELIGION

“På samme måte som buen faller sammen hvis sluttsteinen fjernes, vil hele Kirken stå

eller falle med om Mormons bok er sann... Hvis Mormons bok er sann – og millioner har nå vitnet om at de har Åndens vitnesbyrd om at den virkelig er sann – da må man godta gjenopprettelsen og alt som følger med den.”

President Ezra Taft Benson (1899–1994), i *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2005), 104.

FRI VILJE ELLER HANDLEFRIHET?

Klok bruk av handlefrihet holder alle våre valgmuligheter åpne og forbedrer vår evne til å velge riktig.

Av Michael R. Morris

Kirkens tidsskrifter

Jeg husker fortsatt hvor engstelig jeg var da jeg forberedte meg til å snakke med biskopen om en misjon. Jeg lurte på om jeg var god nok. I likhet med profeten Joseph Smith var jeg ikke “skyldig i noen store eller ondsinnede synder” (Joseph Smith – Historie 1:28), men jeg var nervøs likevel.

Jeg var nervøs fordi jeg ikke kunne unngå å tenke på min venn Danny (navnet er endret).

I flere måneder hadde Danny snakket om hvor mye han gledet seg til å reise på misjon. Men det endret seg etter at han møtte biskopen.

Fordi Danny hadde bedrevet uverdigg adferd sammen med flere unge kvinner, fortalte han senere, hadde han diskvalifisert seg fra heltidsmisjonærtjeneste. Han var ikke lenger fri til å velge en misjon.

Slik president Boyd K. Packer, president for De tolv apostlers quorum, uttrykte det, hadde Danny falt for Satans fristelse “til å misbruke [sin] handlefrihet”.¹

Sann frihet, som *Til styrke for ungdom* lærer oss, kommer når vi bruker vår handlefrihet til å velge lydighet. Tap av frihet, slik Danny lærte, kommer av å velge ulydighet.

“Selv om du fritt kan velge hvordan du vil handle, kan du ikke fritt velge konsekvensene. Enten konsekvensene er gode eller dårlige, vil de være et naturlig resultat av valgene du gjør.”²

Vi har kraften i oss til å handle som vi vil

Fordi Skriftene lærer at vi er “fri til å velge”, “fri til å handle”, og har “anledning til å handle selvstendig” (2 Nephi 2:27; 10:23; L&P 58:27; Helaman 14:30), bruker vi ofte begrepet “fri vilje”.

Men visste du at ordene “fri vilje” ikke finnes i Skriftene? Skriftene lærer oss isteden at “ethvert menneske både i lære og prinsipp som angår fremtiden, kan handle i henhold til den *moralske handlefrihet* som jeg har gitt det, så ethvert menneske kan være ansvarlig for sine egne synder” (L&P 101:78; uthevelse tilføyd).

Eldste D. Todd Christofferson i De tolv apostlers quorum har sagt: “Ordet *handlefrihet* forekommer [i Skriftene] enten alene eller sammen med bestemmelsesordet *moralsk*... Når vi bruker begrepet *moralsk handlefrihet*, legger vi behørig vekt på den ansvarlighet som er en viktig del av den guddommelige gaven handlefrihet. Vi er moralske

skapninger og har kraften i oss til å handle som vi vil, frie til å velge, men også ansvarlige for våre valg.”³

President Packer legger til: “Handlefrihet omtales i Skriftene som ‘moralsk handlefrihet’, som betyr at vi kan velge mellom godt og ondt.”⁴ Denne gudgitte gaven innebærer at vi er “fri til å velge frihet og evig liv gjennom alle menneskers store Mel-lommann, eller til å velge fangenskap og død ifølge djevelens fangenskap” (2 Nephi 2:27).

Satans krig mot handlefrihet

Fordi moralsk handlefrihet spiller en viktig rolle i frelsesplanen, forsøkte Satan å ødelegge den i foruttilværelsen. Han ble kastet ut for sitt opprør, og prøver nå “å bedra og forblinde menneskene, og... å føre dem fanget etter sin vilje” (Moses 4:3–4).

Satan ønsker at vi skal gjøre valg som begrenser vår frihet, fører til dårlige vaner og avhengighet, og gjør oss maktesløse til å motstå fristelser. Det fine med evangeliet er at det gjør oss oppmerksom på våre valg og konsekvensene av disse valgene. Klok bruk av handlefrihet holder alle våre valgmuligheter åpne og forbedrer vår evne til å velge riktig.

Frelserens eksempel

Da frelsesplanen ble fremlagt i det store råd i himmelen, viste Frelseren oss hvordan vi skulle bruke vår handlefrihet riktig. Han sa: “Fader, din vilje skje, og herligheten være din evindel-ig” (Moses 4:2). Fordi han var villig til å gjøre Faderens vilje den gangen og senere i Getsemane og på korset (se Matteus 26:39; Lukas 22:42), betalte Jesus prisen for våre dårlige valg og gjorde det mulig for oss å bli tilgitt gjennom omvendelse.

Hvis vi følger Frelserens eksempel, vil vi istedenfor å si: “Jeg gjør hva jeg vil,” erklære: “Jeg gjør det Faderen ønsker.”⁵ Når vi bruker vår handlefrihet på denne måten, oppnår vi frihet og lykke.

Da jeg møtte biskopen i anledning mitt første misjonsintervju, var jeg takknemlig for at jeg hadde gjort gode valg. Noen måneder senere utførte jeg tjeneste for Herren i Guatemala – idet jeg underviste andre om frelsesplanen og den viktige rollen moralsk handlefrihet spiller i denne planen. ■

NOTER

1. Boyd K. Packer, “Disse tingene vet jeg,” *Liahona*, mai 2013, 8.
2. *Til styrke for ungdom* (2011), 2.
3. D. Todd Christofferson, “Moral Agency,” *Ensign*, juni 2009, 47.
4. Boyd K. Packer, “Disse tingene vet jeg,” 8.
5. Se Wolfgang H. Paul, “Handlefrihetens gave,” *Liahona*, mai 2006, 35.

“Jeg prøver å kontrollere mine tanker, men det er så mange fristelser. Hvordan kan jeg ha renere tanker?”

Det er vanskelig å styre dine tanker, men det *er* mulig, og gir velsignelser: “Når du lærer å kontrollere dine tanker, kan du overvinne vaner, ja, selv nedbrytende personlige vaner. Du kan oppnå mot, overvinne frykt og få et lykkelig liv.”¹

Du kan også overveie disse velsignelsene:

- Rene tanker vil hjelpe deg å “ha større frimodighet for Guds åsyn”, og “Den Hellige Ånd skal stadig være din ledsager” (L&p 121:45-46).
- Rene tanker vil hjelpe deg å gjenkjenne inspirasjon, fordi Den hellige ånd taler til ditt hjerte og sinn (se L&p 8:2-3).
- Rene tanker vil hjelpe deg å adlyde det første og største bud – å elske Gud av hele ditt hjerte, hele din sjel og all din *forstand* (se Matteus 22:37).

Det er mange ting du kan gjøre for å få renere tanker, som du vil se av forslagene på disse sidene. Men en av de viktigste tingene du kan gjøre – og det er en gradvis prosess – er å overvinne det “naturlige menneske”. Den naturlige mann eller kvinne liker urene tanker. Slik kan du overvinne det: “Det naturlige menneske er en fiende av Gud... og vil evinnelig og alltid være det, med mindre det føyer seg etter Den Hellige Ånds tilskyndelser og avlegger det naturlige menneske og blir en hellig gjennom den Herre Kristi forsoning og blir som et barn, lydig, saktmodig, ydmyk, tålmodig, full av kjærlighet” (Mosiah 3:19).

Hva er en ting du kan gjøre i dag for å innby Frelserens forsoning for å tilveiebringe denne forandringen i livet ditt?

NOTE

1. Boyd K. Packer, “Inspirerende musikk, verdige tanker,” *Liahona*, april 2008, 31.

Medier og venner

Et godt utgangspunkt er å velge oppbyggende filmer, musikk og litteratur. Velg venner som du kan

ha verdige samtaler og gjøre positive aktiviteter sammen med. Når du har flere gode ting å tenke på, vil du gradvis finne det lettere å avfeie dårlige tanker, og de vil komme sjeldnere.

Amber S., 18 år, British Columbia, Canada

Bønn

Bønn bringer meg nærmere vår himmelske Fader og hjelper meg å konsentrere meg om gode tanker. Daglig skriftstudium styrker min tro på å kunne overvinne fristelser. I Skriftene kan jeg se eksempler på trofaste Kristi disipler. Å bære mitt vitnesbyrd hjelper meg også å holde tankene mine rene.

Dasha M., 17 år, Kiev, Ukraina

Skriftene

Å lese i Skriftene hver morgen før skolen hjelper. Så snart jeg får en dårlig tanke, erstatter jeg den umiddelbart med noe bedre. Istedenfor bare å si: “Nei, ikke tenk det” (som er en god ting å gjøre), kan du erstatte den med en god tanke. Husk at du har kontroll over tankene dine, ikke Satan. Vi er tapre sønner og døtre av vår himmelske Fader, og vår oppgave er alltid å forbedre oss.

Nick C., 16 år, Arkansas, USA

Godt eller riktig?

Du kan ikke alltid kontrollere hvorvidt en tanke kommer til deg, men du kan kontrollere om den skal vedvare. Du kan spørre: Vil denne tanken gjøre meg godt? Vil den hjelpe meg å gå i riktig retning? Når en fristende tanke dukker opp, kan du synge en fin sang, tenke på et kjært minne eller be. Det handler om å erstatte de dårlige tankene med noe godt.

Lisa P., 17 år, Danmark

Lehis eksempel

I 1 Nephi 15:27 forteller Nephi sine søsken at deres far, i synet om livets tre, var omgitt av urenhet. Men Lehi var "så oppslukt... av andre ting at han ikke la merke til vannets urenhet." Dette gjelder for oss i dag. Hvis vi ønsker å bli fylt med rettferdighet, ber om det og fokuserer på det gode, vil vårt sinn vil være så fullt av rettferdighet og dyd at de urene tankene ikke vil kunne bli værende.

Hattie W., 16 år, Arizona, USA

Salmer

Salmene kan hjelpe oss å ha renere tanker. God musikk løfter ånden. Når jeg kan lytte til salmer, løfter de meg alltid til en fredeligere og mer celestial sfære. De hjelper meg å huske den kjærlighet vår himmelske Fader har til

hver av oss, og det blir lettere å unngå fristelser.

Amanda A., 18 år, Amazonas, Brasil

Familiens skriftstudium

Når urene tanker kommer inn i mitt sinn, prøver jeg å huske skriftstedene min familie og jeg leser om morgenen. Hver morgen kl 06.00 leser familien Skriftene sammen. Det er tidlig, men det er en velsignelse, og det gjør meg sterkere i løpet av dagen.

Elena W., 16 år, Sveits

Nadverden

Nadverdsbønnen forteller oss at hvis vi påtar oss Kristi navn, holder hans bud og alltid minnes ham, vi vil alltid ha hans Ånd med oss. Ved å minnes ham, gjør vi en innsats for å fortrenge jordiske tanker og fokusere på det som er evig. Når vi alltid minnes ham, vil det forandre våre tanker, ønsker og handlinger til det bedre.

McKay M., 18 år, Utah, USA

TENK OVER DISSE TINGENE

"På denne noen ganger vanskelige reisen gjennom jordelivet, måtte

vi også følge rådet fra apostelen Paulus som vil bidra til å holde oss trygge og på stø kurs: 'Alt som er sant, alt som er ære verd, alt som er rettferdig, alt som er rent, alt som er verd å elske, alt som folk taler vel om, alt som duger og er ros verd - gi akt på det!' [Filipperne 4:8]."

President Thomas S. Monson, "Lær av fortiden og gå fremover," *Liahona*, mai 2008, 90.

KOMMENDE SPØRSMÅL

"Da min mor var syk, fastet og ba vi for henne, men hun døde likevel. Hvordan kan jeg få fred med hensyn til det?"

Send ditt svar og, hvis ønskelig, et høyoppløselig bilde innen 15. november 2014 på liahona.lds.org (klikk på "Submit Your Work"), pr. e-post til liahona@ldschurch.org eller i posten (se adressen på side 3).

Følgende informasjon og tillatelse må vedlegges e-post eller brev: (1) fullt navn, (2) fødselsdato, (3) menighet eller gren, (4) stav eller distrikt, (5) din skriftlige tillatelse og, hvis du er under 18 år, dine foreldres skriftlige tillatelse (e-post er i orden) til å trykke ditt svar og fotografi.

Svar kan bli redigert på grunn av lengde eller klarhet.

Hvordan stille spørsmål av betydning

Å stille de riktige spørsmålene kan bidra til å åpne andres hjerte for et vitnesbyrd om sannheten.

Av David A. Edwards
Kirkens tidsskrifter

Du har muligheter til å undervise overalt rundt deg, enten det er i en ettminuttssamtale på en buss, i en leksjon i kirken, i kommentarer på Internett eller i en dyp samtale på tomannshånd med en venn.

Så her er et tips for effektiv undervisning i enhver situasjon: Still spørsmål.

Gode spørsmål fører til god læring, og heldigvis er det å stille gode spørsmål noe du kan studere, øve på og lære å gjøre bra. Les hvordan.

Still spørsmål av betydning

Spørsmålene som betyr noe, er de som gjør at du tenker og føler dypt, de som bringer deg til sannhet, vitnesbyrd og forandring. De kan dekke et bredt spekter av emner, men de har som regel et par ting til felles: (1) De er ikke overfladiske eller bare faktabasert (selv om de kan være en oppfølging til fakta spørsmål), (2) de har en eller annen sammenheng med vår hverdag, og (3) de utfordrer oss til å gi mer enn bare et forhåndsprogrammert svar.

Husk hvorfor vi stiller spørsmål

Spørsmål engasjerer oss ved å presentere et hull som vårt sinn så ønsker å fylle. Å stille spørsmål som maner til personlig ettertanke, kan muliggjøre følgende prosess:

1. Folk blir interessert i det du sier.
2. De bruker sin handlefrihet til å tenke og uttrykke et svar.
3. Denne bruken av handlefrihet lar Den hellige ånd vitne for dem om sannheten.¹

Med denne prosessen i tankene, vil du få en følelse av hva slags spørsmål du kan stille, og hvilke du bør unngå.

Eksempel: I stedet for bare å spørre: "Hvorfor er det viktig å lese Skriftene?" kan du spørre: "Hvordan har det påvirket ditt liv å studere Skriftene?"

Husk at du underviser mennesker, og ikke bare leksjoner

Hvis du kjenner dem du underviser og tenker på deres behov, vil du velge spørsmål som tar sikte på å hjelpe dem, ikke bare å formidle bestemte oppfatninger.

Eksempel: I stedet for bare å spørre: "Hva er trinnene i omvendelsesprosessen?" kan du spørre: "Hvordan kan du gjøre ting godt igjen når du vet at du har gjort noe galt?"

Studer og tenk dypt

For å forberede deg til å undervise evangeliet, skulle du studere Skriftene og læresetningene til profeter og apostler i vår tid, og be om at Den hellige ånd må være med deg og dem du underviser (se L&p 42:14; 50:21-22).

Hvis du ønsker å stille folk spørsmål som virkelig får dem til å tenke, må du også gjøre samme type tenkning selv. Overvei det du studerer. Du vil oppdage at det som får deg til å tenke dypest, er spørsmålene du selv stiller deg underveis.

Vær oppmerksom på hva slags spørsmål som virkelig får deg til å tenke. Dette er spørsmål som fører til økt innsikt og sterkere vitnesbyrd, samme typen spørsmål du kan stille når du hjelper andre å lære om evangeliet.

Eksempel: I stedet for å spørre: "Hvordan utvikler vi kjærlighet?" kan du spørre: "Hva tror du det betyr når det står i Moroni 7:48 at vi skulle be om nestekjærlighet 'med all hjertets iver'?"

ILLUSTRASJON AV TANNHILL - SERGEY MARKOV/HEBERA/THINKSTOCK; ILLUSTRASJON AV HODE - JOHANE/ISTOCK/THINKSTOCK

Beveg deg sakte inn på dypere spørsmål

Noen ganger er det best å bevege seg sakte inn på spørsmål som krever mer ettertanke og selvransakelse, så det kan være lurt å stille et innledende spørsmål som er lett å svare på, og deretter følge opp med ett eller flere spørsmål som fører til mer gjennomtenkte svar. Her er noen enkle eksempler:

Innledende spørsmål	Oppfølgingsspørsmål
Hvor gammel var Joseph Smith da han gikk inn i Den hellige lund?	Når har du bedt til vår himmelske Fader med den slags oppriktige ønske som Joseph hadde?
Tror du på Gud?	Hvilken rolle spiller Gud i ditt liv?
Hva har du gjort for å hjelpe andre i det siste?	Hvordan forandrer kunnskapen om at vi alle er Guds barn, ditt syn på tjeneste for andre?

Hvis du søker Den hellige ånds veiledning når du stiller spørsmål, vil det være mer sannsynlig at du stiller riktig spørsmål til rett tid. Du vet aldri. Det kan forandre en annens liv. ■

NOTE

1. "Du må utøve din handlefrihet og gi Ånden lov til å undervise deg" (Richard G. Scott, "Motta åndelig veiledning," *Liahona*, nov. 2009, 8).

TIPS FOR Å STILLE SPØRSMÅL

- Vent på svar.
- Bruk oppfølgingsspørsmål til å vekke dypere ettertanke.
- Unngå spørsmål som skaper kontrovers eller fremmer krangel.
- Still av og til spørsmål som leder til stille ettertanke.

Du finner flere tips i *Undervisning, intet større kall: Ressursveiledning for undervisning i evangeliet* (1999), 69–70.

DELTA I DISKUSJONEN

Ting å grunne på til søndag

- Har noen stilt deg et spørsmål som fikk deg til å ønske å vite mer om evangeliet eller å forandre livet ditt på en eller annen måte?
- Hvordan brukte Frelseren spørsmål når han underviste?

Ting du kan gjøre

- Når du studerer Skriftene denne uken, kan du skrive en liste over noen av spørsmålene du tenker på.
- I kirken kan du stille et spørsmål som en del av en klassediskusjon.

**Av eldste
Jeffrey R. Holland**
i De tolv apostlers
quorum

HVORDAN FINNE STYRKE OG FREMGANG

Noen av dere vet hva dere ønsker å bli og hvor dere vil i livet, og noen av dere gjør det ikke. Noen av dere synes å ha så mange velsignelser og så mange fantastiske valg foran dere. Andre føler dere for en tid, og uansett grunn, mindre heldige og med færre attraktive muligheter rett foran dere.

Men uansett hvem dere er og hvor dere befinner dere på veien gjennom livet, gir jeg dere “veien og sannheten og livet” (Johannes 14:6). Hvor enn dere ellers tror dere vil gå, ber jeg dere om å **“komme til ham”** (se Matteus 11:28-30) som det avgjørende første skritt for å komme dit, for å finne deres personlige lykke og styrke og fremgang.

Da Andreas og Johannes første gang hørte Kristus tale, ble de så beveget, så trollbundet at de **fulgte med ham** da han forlot mengden. Da han følte at noen fulgte etter ham, snudde Kristus seg og spurte de to mennene: “Hva søker dere?” (Johannes 1:38). Andre oversettelser gjengir det ganske enkelt: “Hva vil dere?”

De svarte: “Hvor er ditt herberge?” eller “Hvor bor du?”

Og Kristus sa: **“Kom og se!”** Bare en kort tid senere kalte han formelt Peter og andre av de nye apostlene med den samme innbydende ånd: **“Følg meg”** (se Matteus 4:19).

Det virker for meg som om kjernen i vårt liv kan kokes ned til disse to korte elementene i disse åpningsscenene av Frelserens virke på jorden. Ett element er spørsmålet til hver og en av oss: “Hva søker du? Hva vil du?” Det andre er hans svar på hvordan vi kan få det. Uansett hvem vi er, og uansett hva våre problemer er, er svaret hans alltid det samme: **“Kom til meg.”** Kom og se hva jeg gjør og hvordan jeg bruker tiden min. **Lær av meg**, følg meg, og underveis vil jeg gi dere svar på deres bønner og hvile til deres sjel.

Mine kjære unge venner, jeg vet ikke om noen annen måte for dere å lykkes eller være lykkelige eller trygge på. Jeg vet ikke om noen annen måte for dere å være i stand til å bære deres byrder på eller finne det Jakob kalte “den lykke som er beredt for de

hellige” (2 Nephi 9:43). Det er derfor vi **inngår høytidelige pakter** basert på Kristi sonoffer, og det er derfor vi **påtar oss hans navn**.

Jesus Kristus, den levende Guds Sønn. Dette er hans sanne og levende kirke. Han ønsker at vi skal komme til ham, følge ham og **bli trøstet av ham**. Så ønsker han at vi skal **gi trøst til andre**. Måtte vi ha tro nok til å **akseptere Guds godhet** og hans enbårne Sønnns barmhjertighet. Måtte vi komme til ham og hans evangelium, og bli helbredet. ■

Fra en temakveld ved Brigham Young University 2. mars 1997.

HVORDAN HAR DU ANVENDT DETTE?

“Jesus Kristus ønsker at vi skal følge ham. Vi trenger å hjelpe andre, og ikke glemme at Han aldri aldri, aldri vil glemme oss.”

Cecilia E., Filippinene

.....

“For å komme til Frelseren, må vi gjøre vårt beste for å leve opp til hans eksempel og alltid la ham være med oss hvert øyeblikk av dagen.”

Allyson L., Arizona, USA

—SLEKTSHISTORIE—

JEG GJØR DET

Det kan være både enkelt og morsomt å komme i gang. Ungdom over hele verden gjør slektshistorie og gjør en forskjell.

Hvor begynner vi? Kanskje du tror at slektningene dine allerede har gjort alt arbeidet som er å gjøre. Eller kanskje du nylig har begynt med slektshistorie og det virker overveldende. Enten du begynner med å skrive dagbok, klargjøre navn til templet eller lære av dine levende slektninger, kan *du* delta i slektshistorie på morsomme og meningsfulle måter.

Skrive dagbok: Vi skulle minnes våre velsignelser

Det er ikke lett å skrive dagbok. Vi sier ofte til oss selv at vi er for opptatt eller for slitne eller at livet vårt ikke er spennende nok til å skrive om. Jeg skjønnte for noen år siden at det ikke var meningen at det skulle være vanskelig å skrive dagbok, og at jeg kunne lære å bli glad i det.

Jeg begynte med å skrive én ting om dagen. Det spilte ingen rolle om det var langt eller spennende. Jeg bare skrev det jeg tenkte på eller det som hadde skjedd den dagen. Det har allerede vært til velsignelse for meg.

En dag var det en i familien som strevde, og jeg var ikke sikker på hva jeg skulle si til henne, men så ble jeg tilskyndet til å lese en av dagbokoppføringene mine for henne. Jeg var i stand til å dele en liten bit av meg selv som jeg hadde skrevet i den lille sorte dagboken, og jeg så hvordan det bidro til å gjøre henne lettere stemt.

Jeg kan garantere at hvis du vil begynne med å skrive én ting om dagen, vil det være til velsignelse for deg. Uansett hvor lite eller stort det er, kan det å skrive ned velsignelsene i livet ditt hjelpe deg å huske dem.

Gentry W., Utah, USA

Finn glede i slektshistorie: Søk etter forfedre

Da jeg ble døpt, hørte jeg mye om slektshistorie, men jeg visste ikke hvordan jeg skulle gjøre det, eller om jeg kunne. Jeg bestemte meg for å be angående det, og jeg følte at jeg skulle begynne å jobbe med det med en gang. Jeg følte at mine forfedre var ivrige etter at jeg skulle begynne, og at de ville hjelpe meg å finne den informasjonen som trengtes for å gjøre ordinansene.

Jeg begynte med å ta et kurs i slektshistorie, og kort tid senere ble jeg kalt som slektshistorisk konsulent. Jeg var nervøs fordi jeg ikke visste mye om det, men jeg tok imot kallet.

En dag besøkte jeg min bestemors søster, som hadde dokumenter om min oldemor. Hun ønsket ikke å gi noe særlig informasjon, fordi de hadde en tradisjon for ikke å snakke om avdøde slektninger. Hun sa at dagen etter var årsdagen for min oldemors død, og hun ville brenne dokumentene. Jeg spurte om jeg kunne få noen opplysninger fra dem først, og det lot hun meg. Jeg visste da at vår himmelske Fader ville hjelpe meg å fortsette min forskning.

Da jeg virket i slektshistorisk senter i nærheten av templet, fortsatte jeg å finne ut mer om familien min. Jeg fant ut at to av min oldemors besteforeldre var italienske immigranter som hadde en gård i nærheten av São Paulo i Brasil. Familien hadde mistet kontakten med slektningene på gården, men jeg fant et søskenbarn som skrev bok om familiens slektshistorie. Han ga meg boken, som det hadde tatt ham ni år å skrive. Han sa han ikke visste hvorfor han burde skrive den, men følte det ville hjelpe noen i fremtiden. Jeg vet at det var Elijahs ånd som inspirerte ham.

Mine erfaringer har lært meg at vi gjør et hellig arbeid. Våre forfedre venter på vår hjelp, og er på vår side for å hjelpe oss.

Gabriel D., Brasil

Tempelarbeid: Hellige ordinanser

Jeg er konvertitt og eneste medlem av Kirken i min familie. Jeg har lært at en av de hellige ordinansene er dåp for de døde. Jeg dro til templet på en omvisning, og mens jeg hørte guiden snakk om ordinansene, følte jeg en stille hvisken be meg om å dra til slektshistorisk senter for å sende inn en anmodning om tempelordinanser for min mor, som hadde gått bort. Jeg ble så glad da FamilySearch senere bekreftet at tempelarbeidet hennes var utført. Det styrket mitt vitnesbyrd, og jeg vet at en av grunnene til at vi er her på jorden er å hjelpe våre forfedre å motta Jesu Kristi sanne evangelium.

Marvin S., Filippinene

Følg tilskyndelsen: Lær av levende slektninger

Etter å ha fullført videregående skole, følte jeg at jeg skulle besøke alle mine fire besteforeldre. Jeg hadde litt fritid, og jeg innså at jeg kanskje ikke ville få denne muligheten igjen, så jeg tilbrakte en uke hos hver av besteforeldrene mine.

Jeg brukte tiden til å gå gjennom gamle esker, lese gamle brev og se på gamle bilder. Jeg gjorde opptak av mine besteforeldres livshistorier,

DELTA I NOE EVIG

“Har du bedt angående dine egne forfedres arbeid? Sett til side de tingene i livet ditt som ikke egentlig betyr noe. Bestem deg for å gjøre noe som vil ha evige konsekvenser.

Uansett hvor du er i verden, kan du gjøre et betydelig bidrag med bønn, tro, besluttsomhet, flid og litt offer. Begynn nå. Jeg lover at Herren vil hjelpe deg å finne en måte. Og det vil føles fantastisk.”

Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum, “Gleden ved å forløse de døde,” *Liahona*, nov. 2012, 95.

gikk rundt på kirkegårder og besøkte steder der mine besteforeldre og deres slektninger hadde bodd og arbeidet. Det var morsomt! Jeg lærte så mye om mine forfedre, mine besteforeldre, mine foreldre og meg selv. Jeg innså at jeg ikke ville ha det livet jeg har om det ikke var for mine forfedre.

Etter turen kom jeg tilbake med ca 1000 av mine forfedres navn, og har vært i stand til å gjøre tempelarbeidet for mange av dem. Å følge Den hellige ånds tilskyndelser og besøke mine besteforeldre var en av de beste avgjørelsene jeg noensinne har tatt.

Shenley P., California, USA

Føl deg hjemme: Ta med navn til templet

Da jeg ba pappa om forslag med hensyn til slektshistorie for å fullføre Personlig fremgang, forklarte han at han hadde funnet noen slektsnavn for flere år siden, men ikke hadde vært i stand til å klargjøre navnene til templet på egen hånd fordi han hadde så lite tid. Min hjelp kunne gjøre det mulig for disse familiemedlemmene å motta templets velsignelser.

De neste månedene gikk søndagsettermiddager og kvelder med til å skrive navnene inn i datamaskinen og høre slektshistorier fra min far. Vi bestilte til og med mikrokort for å finne mer informasjon. Noen ganger når det var vanskelig å lese gamle filmer, holdt jeg en stille bønn for så å ta et ark og tegne av bildene. Ut av mulm dukket det opp navn.

Jeg hadde etter hvert en stor samling slektsnavn, og ungdommene i menigheten hjalp til med å gjøre dåp. Mor og far og andre medlemmer i menigheten tok med seg navnekortene for å gjøre de andre tempelordinansene.

Tiden virket kort til jeg selv forberedte meg til å reise til templet for min egen begavelse. Jeg gledet meg, men var også nervøs.

Da vi dro av sted til templet, forklarte far at han hadde funnet noen av navnekortene jeg hadde klargjort til mitt Personlig fremgang-prosjekt. Noen hadde blitt forlagt, så han hadde med navnekortene så mor, min forlovede og han kunne gjøre dem ferdige. Han sa navnene deres, og jeg husket dem fra prosjektet mitt.

Da jeg inngikk hellige pakter i templet, følte jeg meg omgitt av mine nærmeste på begge sider av sløret. Jeg følte en gjennomgripende fred i vissheten om at jeg kan bli evig forenet med min familie. ■

Holly P., Idaho, USA

FORTELL OM DIN ERFARING

Del dine erfaringer med slektshistorie på lds.org/youth/family-history/experiences.

FINN DEM, **FINN DEG SELV**

Ditt liv bygger på tidligere generasjoner.
Finn ut hvor din historie begynte.
Besøk FamilySearch.org.

Etter å ha intervjuet meg for å reise på misjon, sa stavspre-
sidenten: "Uventede ting vil skje
i livet ditt for å prøve å få deg til å ombestemme deg."

MOTSTAND

MOT MIN MISJON

Av Alcenir de Souza

Jeg ble medlem av Kirken da jeg var 15, og fire år senere sendte jeg inn misjonærsøknaden min. Under intervjuet med stavspre-
sidenten roste han meg for at jeg hadde bestemt meg for å tjene Herren som heltidsmisjonær. Deretter sa denne inspirerte lederen noe som gjorde dypt inntrykk på meg: "Fra nå av vil merkelige ting skje i livet ditt for å prøve å få deg til å ombestemme deg angående din beslutning om å tjene Herren."

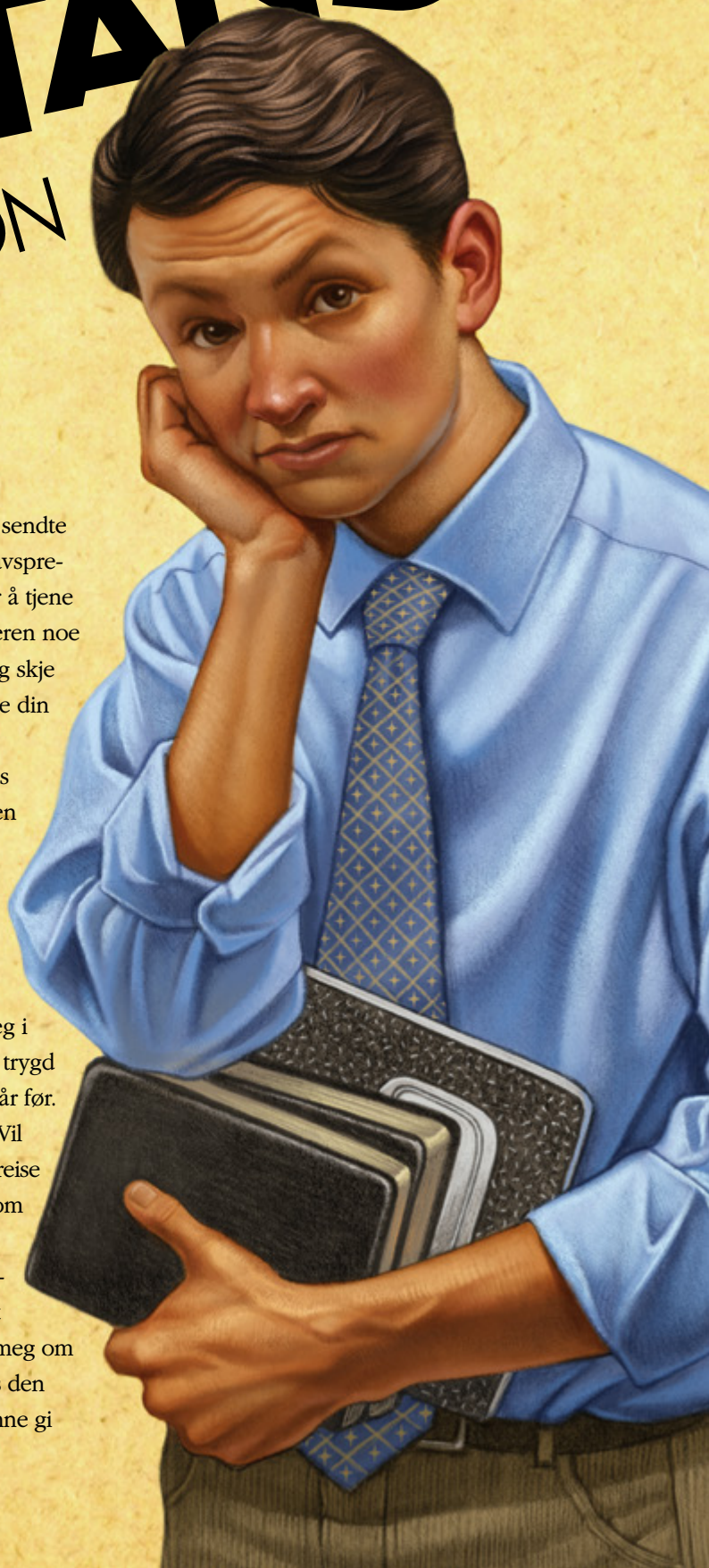
Mens jeg ventet på misjonskallet, jobbet jeg som lærling hos Xerox. Dette arbeidet gjorde det mulig for meg å anskaffe noen av de tingene jeg ville trenge på misjonsmarken, og å hjelpe mor med utgiftene hjemme. Det gikk veldig bra.

Dessverre begynte "merkelige ting" å skje. Først ble mor overfalt og døde nesten av skadene, men en god Fader i himmelen sparte livet hennes på mirakuløst vis.

Den gangen bodde mor, to yngre søstre og jeg i et leid hus. Vi levde av min inntekt og en liten trygd som mor fikk på grunn av min fars død flere år før.

Noen, også medlemmer av Kirken, spurte: "Vil du klare å forlate moren din slik som dette og reise på misjon?" Da jeg hørte dette spørsmålet om og om igjen, begynte jeg å tvile.

En dag ringte stavspre-
sidenten og fortalte at misjonskallet mitt hadde kommet, og ba meg om å komme til kontoret hans den kvelden slik at han kunne gi

IKKE GI OPP

“Motstand dukker opp nesten hvor som helst der noe bra har skjedd. Det kan skje når du prø-

ver å ta utdanning. Det kan ramme deg etter den første måneden på den nye misjonsmarken...

Ved enhver stor avgjørelse er det forsiktighetsregler og hensyn å ta, men når saken er ordentlig belyst, må du være klar over fristelsen til å trekke deg fra noe godt. Hvis det var riktig da du ba om det og stolte på det og levde for det, er det riktig nå. Ikke gi opp når presset stiger.”

Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum, “Kast derfor ikke bort deres frimodighet,” *Liahona*, juni 2000, 38.

meg den etterlengtede konvolutten fra Kirkens hovedkvarter. Nyheten gjorde meg både nervøs og glad.

Samme dag spurte min overordnede på jobben om han kunne få snakke med meg før lunsj. Da jeg kom inn på kontoret hans, ble jeg møtt med vennlighet, og vi snakket i noen minutter om opplæringen min og hva jeg hadde lært i firmaet. Så sa denne mektige mannen i organisasjonen noe som var drømmen for de fleste av byens innbyggere: “Du har gjort en god jobb her som lærling, og vi ønsker å ansette deg og ha deg med på laget. Hva syns du?”

Dette var en av mitt livs vanskeligste beslutninger. Sekundene føltes som en evighet. Det virket som om jeg kunne høre folk som spurte meg om jeg hadde tenkt å forlate min mor, uten min økonomiske støtte, og reise til misjonsmarken.

Jeg husket imidlertid det jeg hadde lært av Skriftene og mine ledere i

Kirken, og på en svært hellig måte visste jeg med urokkelig visshet at Gud ville at jeg skulle virke som heltidsmisjonær i hans kirke. Jeg visste at han ville ta vare på familien min, at jeg kunne stole på ham og at alt ville ordne seg.

Jeg forklarte situasjonen for min overordnede, og jeg kan fortsatt høre svaret hans i tankene mine: “Jeg trodde du var en svært sindig ung mann, men her kaster du bort ditt livs mulighet.”

Jeg takket ham av hele mitt hjerte for tilbudet, og 28 dager senere meldte jeg meg ved misjonæropplæringscenteret i São Paulo i Brasil.

I løpet av misjonen sørget Herren for min families behov gjennom venner i Kirken, og også på mirakuløse måter. Min mors helse ble bedre og nye jobbmuligheter dukket opp både for mine søstre og henne.

“Uventede ting” skjer virkelig når vi bestemmer oss for å tjene Herren. Men jeg vil ydmykt tilføye mitt vitnesbyrd til tusenvis av andres som har reist ut i tjeneste for Gud, om at misjonærtjeneste har påvirket mitt liv gjennomgripende. ■

Artikkelforfatteren bor i Manaus, Brasil.

av Fredrikstad menighet i Oslo Norge stav.

Å komme til "MTC"

Ungdommene møttes i et rom som skulle forestille et opplæringscenter for misjonærer. "Vi fikk i oppdrag å lære om et land," sier Jakob R. fra Moss menighet. Det ga oss en følelse av hvordan det må være å motta et misjonskall og vite at man kan bli kalt til et sted som er annerledes enn det man er vant til."

Møte med "misjonspresidenten"

"Så gikk vi inn i naborommet for å møte en hjemvendt misjonær som spilte rollen som misjonspresident," sier Simon W. fra Oslo menighet. Den hjemvendte misjonæren og andre hjemvendte misjonærer snakket om hva man kan forvente på misjon. "Jeg syntes det var virkelig fint å lære av hjemvendte misjonærer hva man kan forvente på heltidsmisjon," sier Simon. Deltagerne fikk også navneskilt, ble tildelt en ledsager og ble bedt om å være sammen med ledsageren til enhver tid.

Utvikle ferdigheter

Arbeidsgrupper lærte ungdommene om åndelig utvikling, men også om å

LÆR MER OM HVA SOM ER I VENDE

Ungdom i Oslo brukte en dag til å forberede seg på livet som heltidsmisjonær.

Av Cathrine Apelseth-Aanensen

Siden president Thomas S. Monson bekjentgjorde endringen i aldersgrensene for misjonærtjeneste, har ungdom over hele Kirken reagert med iver ikke bare på oppfordringen om å tjene, men også på oppfordringen om å *forberede seg* til å tjene. Og en måte å forberede seg på er å lære mer om hva du kan vente deg når du blir heltidsmisjonær.

Noen ungdommer i Norge gjorde nettopp det i løpet av en dags "Misjonæreropplevelse" arrangert

BILDE AV RAMMER: LUKAS_ZBISTOCK/THINKSTOCK

DEN VIKTIGSTE FORBEREDELSEN

“Det absolutt viktigste dere kan gjøre for å forberede dere til et kall til å tjene, er å bli misjonærer lenge før dere reiser på misjon.”

Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum, “Bli misjonær,” *Liahona*, nov. 2005, 45.

ta seg av timelige behov som å vaske klær, følge et budsjett og holde seg i god fysisk form.

“Jeg likte særlig arbeidsgruppen om hvordan man innleder samtaler om evangeliet,” sier Inger Sofie J. fra Oslo menighet. “Det er noe jeg kan begynne å gjøre med en gang.”

“Jeg likte å snakke om hvordan vi kan bruke *Forkynn mitt evangelium*,” sier Karl Frederik O. fra Fredrikstad menighet. “Jeg hadde alltid trodd at misjonærene hadde sin egen liste over skriftsteder å lære, men jeg fant ut at det jeg allerede gjør i Seminar, vil hjelpe meg som misjonær, og det vil også det jeg allerede studerer i *Forkynn mitt evangelium*.”

Mange unge menn sa at en av de mest minneverdige arbeidsgruppene omfattet praktisk erfaring med å stryke en hvit skjorte. “Det minnet meg på at det finnes en rekke praktiske ferdigheter jeg kan jobbe med for å bli klar for en heltidsmisjon,” sier Jakob.

“Jeg har lært at det er mye jeg kan gjøre akkurat nå for å samarbeide med heltidsmisjonærene som virker her, slik at vi alle spiller på lag,” sier Sarah R. fra Sandvika menighet.

“Medlemmene er også misjonærer.”

Som en påminnelse om at misjonærer virker over hele verden, var det oppskrifter fra mange land blant forfriskningene. “Det minnet meg på at jeg burde prøve ny mat nå, slik at jeg er vant til å prøve ting jeg ikke spiser hele tiden. Det vil hjelpe meg å omstille meg raskere hvis jeg blir kalt til et sted hvor de spiser ting jeg ikke er vant til,” sier Simon.

Klargjøring

“På slutten av dagen, etter at vi hadde hørt vitnesbyrdene til to av ungdommene og to nylig hjemvendte misjonærer, sang vi salmen ‘Vi er kalt’,” sier Liss Andrea O. fra Fredrikstad menighet. “Jeg følte at hvis jeg fortsetter å synge denne salmen hele tiden, vil jeg ha en konstant påminnelse om at når vi er misjonærer, tjener vi vår himmelske Fader, og han vil velsigne oss.”

På slutten av dagen skjønte ungdommene i staven at de ikke bare forbereder seg til en heltidsmisjonæreropplevelse, men de kan ha misjonæreropplevelser akkurat nå og resten av sitt liv. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA

HVORDAN ER MISJONÆRLIVET?

Oppdag mer om forberedelser til misjonærtjeneste med videoer, andre ressurser og svar på ofte stilte spørsmål på youth.lds.org (klikk på “Missionary Preparation”).

UTFØR TJENESTE nå for å TJENE senere

Av Miche Barbosa

Basert på en sann historie

“Tjen Herren av hele ditt hjerte”
(1 Samuelsbok 12:20).

“**V**i kappløper til kirken!”
sa Mórmon idet han
pekte på kirkespiret som
stakk opp over palmene. Så løp han
så fort han kunne for å holde seg

foran lillebroren Morian.

Guttene og foreldrene deres
hadde allerede gått omtrent en
kilometer fra sitt hjem, men Mórmon
og Morian kappløp fortsatt for harde

livet da de kom til metallporten
utenfor menighetens møtehus. De
stoppet for å få igjen pusten.

Før de kunne avgjøre hvem som
hadde vunnet, ropte en gutt til dem:
“Vil dere spille *futebol*?”

Mórmon elsket *futebol*, men han
og familien skulle rengjøre møte-
huset slik at det var klart til kirken
dagen etter.

Mórmon ristet på hodet. “Ikke nå
– kanskje senere!” ropte han tilbake.

Snart arbeidet Mórmon og Morian
hardt. Mórmon flyttet stoler og feide
gulvene sammen med pappa, mens
Morian vasket gulvene sammen med
mamma.

Senere vasket guttene speilene
på toalettet sammen. “Jeg trodde
ikke jeg ville like å rengjøre kirken,
men det er gøy,” sa Morian. “Hva
med deg, Mórmon? Var det derfor du
ble med istedenfor å spille *futebol*?”

Mórmon tenkte på pappa. Han var biskop i menigheten, men han tok seg likevel tid til å hjelpe til med å rengjøre møtehuset.

“Jeg er her fordi jeg ønsker å bli som pappa,” sa Mórmon.

Så tenkte han på misjonærene i menigheten. De var opptatt med å banke på dører og dele Mormons bok med andre. De kom til å invitere folk til å komme til Kirken i bygningen som guttene rengjorde.

“Jeg er her fordi jeg også vil dra på misjon en dag,” tenkte Mórmon. “Jeg kan hjelpe misjonærene ved å klargjøre kirken.”

Mórmon tenkte på morgendagen, da han og hans bror skulle stå opp klokken 06.00, gå til kirken i sine hvite skjorter og slips og klargjøre stoler og sangbøker i Primær-rommet.

“Jeg er her fordi jeg også vil utføre et kall i Kirken,” tenkte Mórmon.

Mórmon tenkte på at han snart ville bli diakon. Han ville dele ut nadverden og utføre mange andre former for tjeneste.

“Jeg er her fordi jeg vil motta prestedømmet neste år, og jeg vil gjøre alt jeg kan nå for å bli klar.”

Mórmon hadde allerede gjort noe for å forberede seg til å motta

prestedømmet: Han hadde oppnådd sin Tro mot Gud-erkjennelse. Han lærte allerede å etterleve evangeliet og tjene andre.

Til slutt så han på sin bror i speilet og smilte.

“Jeg er her fordi jeg elsker Herren,” sa han, “og fordi tjeneste nå vil hjelpe meg å bli klar til å utføre tjeneste senere.” ■

Artikkelforfatteren bor i Oslo i Norge.

FORBEREDELSE TIL PRESTEDØMMET

Tips fra David L. Beck, Unge menns generalpresident:

- Innby Ånden i ditt liv, og velg venner som hjelper deg å velge riktig. Etterlev normene i *Til styrke for ungdom*.
- Lær om hva dine oppgaver vil være som diakon. Les om prestedømmet i *Jeg oppfyller min plikt overfor Gud og Tro mot pakten*. Delta på forberedelse til å motta prestedømmet

i menigheten eller grenen.

- Forbered deg til å dra til templet for å utføre dåp for de døde.
- Gled deg til morsomme aktiviteter og andakter sammen med andre ungdommer.
- Vit at vår himmelske Fader har tillit til deg og regner med deg. Oppdag hvor mye du kan gjøre med hans hjelp!

MATHILDE

gjør seg klar for Unge Kvinner

Av Jenn Wilks, Utah, USA

Mathilde gledet seg til å begynne i Unge kvinner snart, men hun var ikke helt sikker på hva hun kunne forvente. Så hun snakket med bestemoren sin. Bestemoren hennes er søster Bonnie Oscarson, Unge kvinners generalpresident. Hun hadde noen gode råd å gi!

Spør din mor eller bestemor eller en av kvinnene i menigheten hva de husker om Unge kvinner. Du vil kanskje finne ut noen morsomme ting.

EN MORSOM OPPLYSNING

Mathilde kaller bestemoren sin for "mo", som er en forkortelse for *moder*, det svenske ordet for mor.

Så...

Da søster Oscarson var i Unge kvinner, oppnådde hun merker ved å fullføre forskjellige prestasjoner. Hun sydde dem på et spesielt bånd, sammen med en blomst som symboliserer trofasthet.

SØSTER OSCARSONS TIPS FOR Å FORBEREDE SEG!

- Utvikle et forhold til din himmelske Fader ved å be og lese i Skriftene.
- Finn ut om programmet Personlig fremgang.
- Les Skriftene, *Til styrke for ungdom* og *Liahona*.
- Begynn å lære Unge kvinners tema. Du kommer til å gjenta det hver uke sammen med alle de unge kvinnene.

... og nå

Dette båndet vil minne deg på å være et lys for andre, og å stå frem for sannhet og rettferdighet.

Du vil også oppnå bånd ved å gjennomføre erfaringene og prosjektene i Personlig fremgang.

Da vil du motta Unge kvinners medaljong.

NY BEGYNNELSE

Mathilde gikk på en spesiell aktivitet som heter Ny begynnelse. De hadde en morsom leksjon og lærte om Personlig fremgang.

Mathilde arbeider også med sin Tro mot Gud-erkjennelse og med å lære trosartiklene utenat.

MATHILDE GLEDER SEG TIL...

- Aktiviteter hver uke
- Å bli kjent med de andre jentene i Unge kvinner.
- Å dra på Unge kvinners leir.

ET SPESIELT MINNE

Mathilde og mange av kusinene hennes var i Konferansesenteret 6. april 2013. Men de visste ikke hvorfor bestemoren deres hadde invitert dem alle til generalkonferansen. De ble overrasket og glade da hun ble oppholdt som president for Unge kvinners organisasjon!

Nå skinner vi

Djervt ♩. = 58-68

Tekst: Jan Pinborough
Musikk: Janice Kapp Perry

F C F Gm7 C7 F

Piker

1. Jeg står nå som Es - ter sto, _____ tro-fast mot Her - rens ord, _____ ja,
2. Som A - bish for - kyn - ner jeg, _____ vit - ner om Her - rens vei. _____ Min

B♭ C7 A7 Dm G7 C7

Gutter

mo - dig i tje - nes - te, fast i min tro på Fa - de - rens go - de plan. _____ Jeg
tro er min driv - kraft, jeg ro - per det ut: Guds ord er for deg og meg! _____ Mo -

F C F Gm7 C7 F

står nå som Ne - phi sto, _____ byg - ger til and - re bro, _____ be -
ro - ni som vis - te vei, _____ ald - ri be - kla - get seg. _____ Som

B♭ C7 A7 Dm Gm7 C7 F *Kor*

Kor
Piker & Gutter

skyt - ter med i - ver og vi - ser res - pekt for Fa - de - rens go - de plan. _____
ham vil jeg væ - re stand - haf - tig og tro. Mitt ban - ner, det he - ver jeg! _____ Nå er

B♭ F C F B♭ F Gm7 C7 F

ti - den her, vår tur til å gi! Vi har lært Guds ord, og nå skin - ner vi!

© 2013 Jan Pinborough og Janice Kapp Perry.

Med enerett. Sangen kan kopieres til ikke-kommersiell bruk i kirken eller i hjemmet.

Denne notis må komme med på alle kopier.

ET SPESIELT VITNE

Av eldste
Quentin L. Cook
i De tolv apostlers
quorum

*Medlemmene av De
tolv apostlers quorum
er spesielle vitner om
Jesus Kristus.*

Hvordan kan jeg hjelpe med slektshistorie?

*Eldste Cook foreslår å ha
en familietre-sammenkomst.*

Les hvordan!

Be alle i familien ha med seg slektshistorier, historier og bilder. Ta også med spesielle ting som tilhørte deres besteforeldre og foreldre.

Det er spennende å lære om familiemedlemmers liv – hvor de kom fra og hvordan de levde.

Finn ut hvilke tempelordinanser som fortsatt må gjøres, og fordel tempelarbeidet mellom dere.

Hjelp til med å skanne og laste opp disse historiene og bildene til Family Tree på FamilySearch.org.

Fra "Røtter og grener," Liahona, mai 2014, 47.

“Familien – En erklæring til verden” kom fra Gud for å hjelpe min familie

Av Erin Sanderson og Jean Bingham

Barn har mye makt – makt til å gjøre en forskjell i familier! Alle familier er ikke like, men hver familie er viktig for vår himmelske Fader. Han ønsker at familien skal være sterk, så han ga oss “Familien – En erklæring til verden” for å hjelpe oss. Vår himmelske Fader vet at **du** kan hjelpe din familie å være sterk.

Du er en del av en evig familie som trenger din hjelp.

Du kan gi familien lykke, godhet og kjærlighet.

Dere kan lytte til hverandre, arbeide og leke sammen, tilgi og hjelpe hverandre.

Du kan lese Skriftene sammen med familien.

Du kan være et godt eksempel for familien din når du ber og holder budene. ■

Artikkelforfatterne bor i Utah, USA

FAMILIEN EN ERKLÆRING TIL VERDEN

DET FØRSTE PRESIDENTSKAP OG DE TOLV APOSTLERS RÅD I
JESU KRISTI KIRKE AV SISTE DAGERS HELLIGE

VIL DET FØRSTE PRESIDENTSKAP OG De tolv apostlers råd i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, erklærer høytidelig at ekteskap mellom mann og kvinne er innstiftet av Gud, og at familien står sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid.

ALLE MENNESKER – menn og kvinner – er skapt i Guds bilde. Hver især er en elsket ånd, sønn eller datter av himmelske foreldre, og har som sådan en guddommelig natur og et guddommelig potensial. Kjønn er en grunnleggende del av enkeltmenneskets forjordske, jordiske og evige identitet og hensikt.

IDEN FORJORDISKE TILVÆRELSE kjente og tilba Guds åndelige sønner og døtre ham som sin evige Fader og aksepterte hans plan hvorved hans barn kunne få et fysisk legeme og heste jordsk erfaring for å utvikle seg mot fullkommenhet og til sist utvikle seg sitt guddommelige potensial som arvinger til evig liv. Den guddommelige plan for lykke muliggjør en fortsettelse av familieforholdet på den andre siden av graven. Hellige ordinaanser og pakter som er tilgjengelige i hellige templer, gjør det mulig for enkeltmennesker å vende tilbake til Guds nærhet og for familier å bli evig forenet.

DEN FØRSTE BEFALING Gud ga til Adam og Eva, gjaldt deres mulighet, som mann og hustru, til å bli foreldre. Vi erklærer at Guds betaling til sine barn om å bli mange og fylle jorden fortsatt står ved makt. Vi erklærer videre at Gud har befalt at formeringsens hellige kraft utelukkende skal brukes mellom en mann og en kvinne som er lovlig viet som ekte-mann og hustru.

VI ERKLÆRER at den måte hvorved jordisk liv blir skapt, er guddommelig forordnet. Vi stadfester livets hellighet og dets betydning i Guds evige plan.

MAENN OG HUSTRU har et høytidelig ansvar for å elske og ha omsorg for hverandre og for sine barn. «Barn er en gave

fra Herren» (Salmene 127:3). Foreldre har en hellig plikt til å oppdra sine barn i kjærlighet og rettferdighet, til å dekke deres fysiske og åndelige behov, til å lære dem å elske og respektere hverandre, til å overholde Guds bud og å være lovtvverdige foreldre hvor de enn bor. Ektene og hustruer – mødre og fedre – vil bli holdt ansvarlige for Gud når det gjelder å oppfylle disse forpliktelsene.

FAMILIEN er forordnet av Gud. Ekteskap mellom mann og kvinne er helt avgjørende for hans evige plan. Barn har rett til å bli født innenfor ekteskapsbånd og til å bli oppdratt av en far og en mor som hedrer ekteskapslovene med fullstendig troskap. Lykke i familien oppnås med størst sannsynlighet når den er grunnlagt på vår Herre Jesu Kristi læresetninger. Gode ekteskap og familier opprettes og opprettholdes når de bygger på prinsippene tro, bønn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kjærlighet, medfølelse, arbeid og sunne aktiviteter. Etter guddommelig forordning skal fedre presidere over sin familie i kjærlighet og rettferdighet, og de er ansvarlige for å sørge for livets nødvendigheter og beskyttelse for sin familie. En mor er først og fremst ansvarlig for å ha omsorg for sine barn. I disse hellige ansvarsoppgaver er fedre og mødre forpliktet til å hjelpe hverandre som likeverdige partnere. Uforhet, død eller andre forhold kan nødvendiggjøre individuell tilpasning. Andre slektninger skulle gi sin støtte når det er behov for det.

VI ADVARER og sier at den som bryter sin skyldspåkt, mishandler sin ektefelle eller sine barn, eller unnlater å oppfylle sine familieforpliktelser, en dag vil stå til ansvar overfor Gud. Videre advarer vi og sier at oppløsningen av familien vil påføre enkeltmennesker, lokalsamfunn og nasjoner de ulykker som er forutsagt av profeter i oldtiden og i nyere tid.

VI BER inntrengende ansvarsbevisste borgere og myndigheter overalt om å fremme tiltak for å bevare og styrke familien som samfunnets grunnleggende enhet.

Denne erklæringen ble lest av president Gordon B. Hinckley som en del av hans budskap på Hjelpeforeningens fellesmøte 23. september 1995 i Salt Lake City, Utah.

Skriftsted

- Johannes 15:11

Ideer til samtale i familien

Vår himmelske Fader ønsker at alle familier skal være sterke og vende tilbake til ham. Snakk om hva hvert enkelt medlem av familien kan gjøre for å hjelpe familien å være sterk.

Jeg kan styrke min familie ved å

Jeg kan styrke min familie ved å

Jeg kan styrke min familie ved å

Jeg kan styrke min familie ved å

Jeg kan styrke min familie ved å

Jeg kan styrke min familie ved å

Jeg kan styrke min familie ved å

Jeg kan styrke min familie ved å

Du kan!

Dekorer en ren, tom boks med denne etiketten (til høyre) og noen bilder eller tegninger. Fyll ut ordstrimlene med forslag til hvordan du kan styrke din familie. Klipp ut ordstrimlene, og legg dem i boksen. Hver dag velger du en ordstrimmel fra boksen og gjør det som står på den. Når du prøver å gjennomføre forslagene dine, kan du gjøre en forskjell i familien!

JEG KAN!

Jeg er Bárbara fra Chile

Fra et intervju
ved Amie Jane Leavitt

Bárbara bor i Chile, et land på vestkysten av Syd-Amerika. Det er langt og smalt og formet som en sløyfe. Noen områder er varme og tørre (som Atacama-ørkenen), og noen er tropiske og fuktige (som Påskeøya). Hun bor i Chiles hovedstad Santiago. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA

Jeg er eneste medlem av Kirken i min klasse på skolen. Dette gir meg anledning til å fortelle mine venner om Jesus Kristus og Mormons bok. En gang spurte bestevenninnen min om jeg ville lære henne å be. Og det gjorde jeg. Så velsignet vi begge lunsjen på skolen.

Jeg er ni år gammel og har to yngre brødre. Jeg prøver å være en god storesøster og hjelpe til med å ta vare på dem og leke med dem. Jeg liker å ta meg av barn. Jeg vil bli lærer når jeg blir stor.

I 2013 fylte jeg åtte og ble døpt og bekreftet av min far. Jeg var så glad! Det var en spesiell opplevelse som jeg alltid vil huske.

*¡Hola,
amigos!**

* "Hei, venner!" på spansk

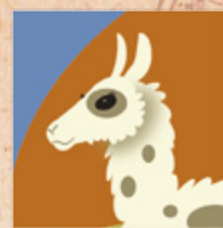
Vi feirer morsomme høytider i Chile. 18. september er nasjonaldagen, og den 19. er Forsvarets dag. I løpet av disse to dagene danser vi vår nasjonaldans som heter "La Cueca", og spiser deilig innbakt kjøtt som kalles empanadas.

I helgene liker familien min å dra på fotturer og kjøre firehjulinger i fjellet i nærheten av vårt hjem. Vi liker også å dra til stranden.

Vi har et spesielt julemåltid – tomater fylt med tunfisk. I Chile kommer julenissen nøyaktig klokken 24 på julaften. Vi får til og med lov til å være våkne til han kommer!

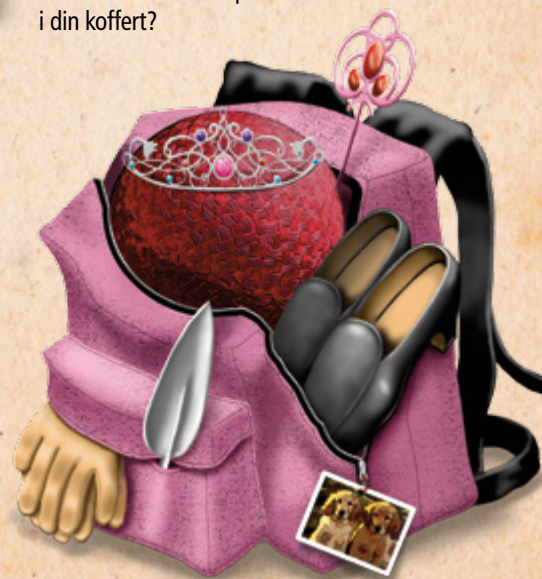
**JEG ELSKER
Å SE TEMPLET**

Santiago Chile tempel var det første templet som ble bygget i et spansktalende land. Det ble innviet 15. september 1983. Det var det andre templet som ble bygget i Syd-Amerika.

KLAR TIL Å DRA!

Bárbaras koffert er pakket med noen av sakene hun liker best. Hvilke av disse sakene ville du pakke i din koffert?

VÅR SIDE

En dag kort tid før jeg ble døpt var jeg hjemme hos bestemor da hun gikk ned i kjelleren for å hente noe. Hun snublet og falt, og klarte ikke å reise seg. Hun ropte på meg, men jeg så på TV og hørte henne ikke. Etter ca 10 minutter hørte jeg navnet mitt svakt "Tom!" Jeg gikk for å se etter henne, og fant henne liggende på gulvet. Jeg var ikke sterk nok til å hjelpe henne opp, så jeg løp til naboens hus. Hun kom og hjalp bestemor opp.

Bestemor sa: "Tom, det var Den hellige ånd du hørte. Jeg var for langt unna til at du kunne høre meg."

Jeg vet at det var Den hellige ånd som hvisket til meg. Nå er jeg døpt, og jeg er glad for å ha Den hellige ånds gave.

Tom R., 8 år, Tyskland

**Liu C., 7 år,
Ecuador**

Natalia A., 10 år, Colombia

Olivia I., 8 år, fra Romania, liker å hjelpe moren sin å rengjøre huset. Moren underviser henne og 13 av vennene hennes, og når de tar pause, liker hun å late som om hun er læreren. Hun liker å dra på tur sammen med foreldrene og tilbringe tid sammen med besteforeldrene. Da hun ble døpt, følte hun seg svært nær vår himmelske Fader, og hun er takknemlig for at Den hellige ånd hjelper henne å ta avgjørelser. Hennes yndlingsang i Primær er "Følg profeten" (Barnas sangbok, 58).

Thierry M., 7 år, fra Brasil, liker å gå i Primær og synge salmer. Hun vet at templet er Herrens hus.

Du kan sende tegning, fotografi eller historie via Internett på liahona.lds.org; via e-post til liahona@ldschurch.org med "Our Page" i emnelinjen; eller med vanlig post til:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT, 84150-0024, USA

Hvert bidrag må inneholde barnets fulle navn, kjønn og alder (3 til 11 år gammelt), pluss mors eller fars navn, menighet eller gren, stav eller distrikt, og mors eller fars skriftlige tillatelse til å bruke barnets foto og bidrag (e-post aksepteres). Bidrag kan bli redigert med hensyn til lengde eller klarhet.

Av eldste Adrián
Ochoa
i De sytti

Se opp

*“Våk hver tid og stund, og be”
(Lukas 21:36).*

Da jeg var åtte år, ble mine to fettere og jeg sendt til en by i nærheten for å kjøpe dagligvarer. Når jeg tenker tilbake, er jeg forundret over hvor stor tillit min bestemor og min tante og onkel hadde til oss. Morgenhimmelen var klar og strålende da vi dro av sted på våre tre hester.

Midt ute på prærien bestemte vi oss for å gå av hesten og spille klinkekuler. Vi var så oppslukt i spillet at vi ikke så opp og fikk øye på de mørke skyene som dekket himmelen. Da vi skjønnte at det var uvær

på vei, hadde vi ikke engang tid til å sette oss på hestene. Et voldsomt regn og hagl traff oss så hardt at det eneste vi kunne gjøre, var å sale av hestene og ta dekning under saltepenne. Så løp hestene sin vei.

Hesteløse, våte og kalde begynte vi å gå så fort vi kunne mot en by i nærheten. Det var sent da vi fant et hus og banket på døren. Familien der tørket oss, ga oss deilige bønneburritos og lot oss sove på et rom med jordgulv.

Mine fettere og jeg våknet om morgenen til strålende sol og en vakker himmel. En mann banket på

døren på jakt etter tre bortkomne gutter. Jeg vil aldri glemme det vi så på hjemveien – en folkemengde som hadde vært på leting etter oss hele natten. Foran dem alle var min kjærlige bestemor og min onkel og tante. De klemte oss og gråt, lykkelige over at de hadde funnet sine bortkomne barn.

Vår kjærlige himmelske Fader er oppmerksom på oss. Han venter spent på at vi skal komme hjem. Det er tegn på åndelig uvær overalt rundt oss. La oss se opp og forberede oss ved å styrke vårt vitnesbyrd hver dag. ■

Fra “Se opp,” Liahona, nov. 2013, 102.

En familie på lag

Det er lettere å vinne når alle samarbeider.

Av Sheralee Hardy

Basert på en sann historie

“Når vi hjelper” (Barnas sangbok, 108).

Ammon sukket da han og pappa forlot fotballkampen. “Jeg skjønner det ikke,” sa han. “Vi har så mange gode spillere. Hvorfor klarer vi ikke å score?”

Pappa var en god fotballspiller. Kanskje han kunne hjelpe.

“Jeg tror dere trenger å lære å samarbeide,” sa

pappa. “Dere ønsker alle å score mål, ikke sant?”

“Jo,” sa Ammon. “Men alle kan ikke være den som scorer. Er det det du mener?”

Pappa nikket. “Man kan ikke score mål på egen hånd. Først må forsvarsspillerne ta ballen fra det andre laget, ikke sant?”

Ammon lo. “Det er ganske vanskelig å score hvis man ikke har ballen.”

“Akkurat,” sa pappa. “Så sender forsvarsspillerne den til en som kan score. Ingen kan klare det alene.”

“Man kan vel ikke det,” sa Ammon.

Da de kom hjem, holdt mamma babyen mens hun laget middag. “Hvordan gikk kampen?” spurte hun.

“Vi tapte igjen,” sa Ammon. “Men vi skal gjøre det bedre neste gang.”

“Det er en god innstilling,” sa mamma.

“Jeg er skrubbsulten!” ropte Miguel idet han, Samuel og Lucas kom løpende inn.

“Gutter, kan dere hjelpe til med å dekke bordet og rydde bort lekene?” spurte mamma.

Alle fire guttene stønnet.

“Men jeg har ikke lekt med lekene,” sa Samuel.

“Det vil ta en evighet!” jamret Miguel seg.

Pappa lo. “Jeg tror familien vår har det samme problemet som Ammons lag.”

“Hva da?” spurte Samuel.

“Vi samarbeider ikke,” sa Ammon. “Alle ønsker å score mål ved å spise middag. Men vi overlater alt til mamma.”

“Akkurat!” sa pappa. “Hvordan kan vi jobbe som et lag?”

Ammon fikk en idé.

“Hva om Samuel og jeg dekker bordet? De andre guttene kan rydde bort lekene.”

“God idé!” sa pappa.

Snart var middagen klar. Ammon foldet armene under bønnen. Han var glad for at familien hadde samarbeidet som et lag. Han håpet at fotballaget kunne gjøre det samme. ■

Artikkelforfatteren bor i Alberta, Canada.

**Av eldste
M. Russell Ballard**
i De tolv apostlers
quorum

BEDRAG

Høsten er spesielt spennende for fluefiskere, for det er da ørreten drives av en nesten umettelig hunger etter å ta til seg føde for å bygge opp kroppen før det igjen blir knapt med mat til vinteren.

Fluefiskerens mål er å fange ørret ved kyndig list. Den dyktige fiskeren studerer ørretens adferd, været, vannstrømmene, hva slags insekter ørreten spiser og når disse insektene klekkes ut. Han håndlager ofte de fluene han bruker. Han vet at disse kunstige insektene med små innebygde kroker må være et fullkomment bedrag, for ørreten vil oppdage hver minste feil og forkaste fluen.

Det er veldig spennende å se en ørret komme opp av vannet, sluke fluen og kjempe imot til den til slutt er utslitt og blir sveivet inn. Prøven består i å sette fiskerens kunnskap og ferdigheter opp mot den praktfulle ørreten.

Bruken av kunstige lokkemidler til å narre og fange en fisk er et eksempel på hvordan Lucifer ofte frister, narrer og prøver å fange oss.

I likhet med fluefiskeren som vet at ørreten drives av sult, kjenner Lucifer vår "sult" eller våre svakheter og frister oss med forfalskede lokkemidler som, hvis vi biter på, kan rykke oss opp av livets bekk og inn i hans nådeløse innflytelse. Og ulikt en fluefisker som fanger og slipper fisken uskadet ut i vannet igjen, slipper ikke Lucifer taket frivillig. Hans mål er å gjøre sine ofre like ulykkelige som han er.

En av de vanligste metodene han bruker mot oss, er sin evne til å lyve og bedra og overbevise oss om at ondt er godt og godt er ondt.

Helt siden begynnelsen i det store råd i himmelen, har Satan forsøkt å "ødelegge menneskets handlefrihet som jeg, Gud Herren, hadde gitt det" (Moses 4:3).

Kampen om menneskets gudgitte handlefrihet fortsetter i dag. Satan og hans tilhengere har sine lokkemidler overalt rundt oss i håp om at vi vil vakle og bite på fluene hans, slik at han kan sveive oss inn med falske midler.

Brødre og søstre, måtte vi alle være oppmerksomme på de kunstige fluene som presenteres for oss av den falske menneskefisker, Lucifer. Måtte vi alle ha visdom og åndelig innsikt til å skjelne og forkaste hans mange farlige tilbud.

Og til de av dere som har blitt offer for en eller annen avhengighet, det finnes håp fordi Gud elsker alle sine barn og fordi den Herre Jesu Kristi forsoning gjør alt mulig. ■

Fra "Hvor listig er ikke den ondes plan!" Liahona, nov. 2010, 108-110.

INNBLIKK

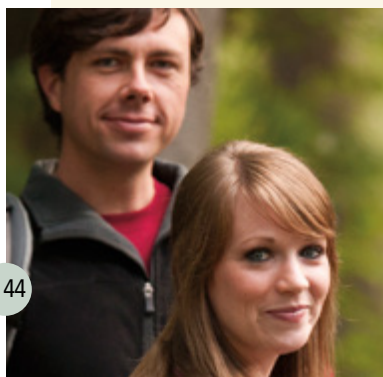

Er jeg pioner i dag?

“Selv om vi hedrer pionerene som gikk over slettene til Saltsjødalen, er det langt flere pionerer i dag. De dytter ikke håndkjerrer, men de er akkurat som dem på så mange måter. De har hørt Herrens røst gjennom Mormons bok og gjennom sine personlige bønner. Ved tro og omvendelse har de gått ned i dåpens vann og trygt plantet sine føtter i evangeliets fruktbare jord. Som Kristi disipler har de vært villige til å ofre for det som er rett og sant. Og med Den hellige ånds gave holder de stø kurs på sin ferd mot evig liv.”

Også i dette nummeret

FOR UNGE VOKSNE

s. 44

Vi må forsvare DET vi tror på

Fem unge voksne forteller hvordan de forsvarte sin tro i møte med motstand.

FOR UNGDOM

Hvordan stille spørsmål av betydning

Spørsmål kan være flotte undervisningshjelpemidler – hvis man stiller dem på riktig måte. Denne artikkelen vil vise deg hvordan.

s. 54

FOR BARN

s. 68

Velkommen til Unge kvinner

Søster Bonnie L. Oscarson og hennes barnebarn Mathilde forteller om noe av det du kan se frem til i Unge kvinner.